Junij 2004

Glasilo skavtinj in skavtov ZSKSS

ZSKSS

Skavtič

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana

Tabori

odbojkarski tunir

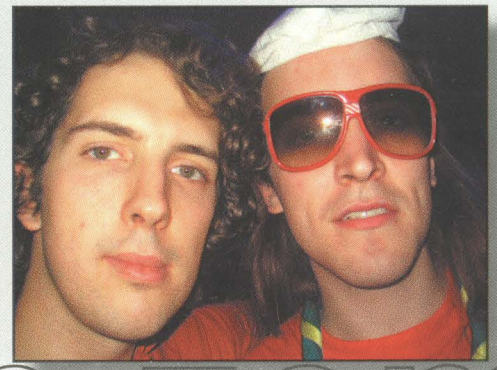

Dan zemlje

Divia iaga

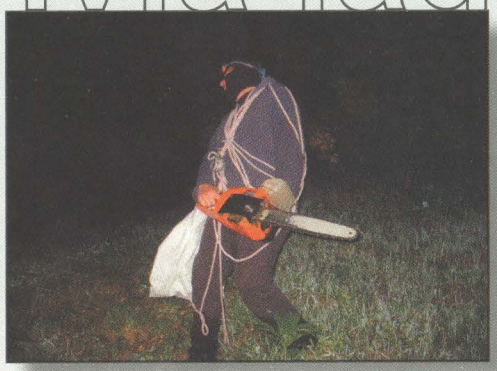

Obljube

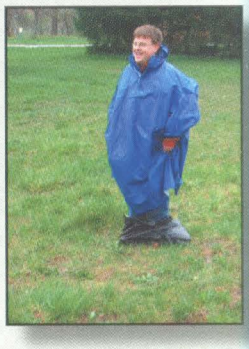

VSAK DAN JE NOV ZAČETEK

Ne spomnim se prav dobro, kje sem »pobrala« zgornje vrstice, vendar moram reči, da so se mi zelo vtisnile v spomin. Vsak dan moramo vstati, jesti in nekaj početi. Kaj bo tisto, kar nam bo zapolnilo dan, pa si izbiramo sami. Ali bodo to dejavnosti, ki nam dolgoročno ne koristijo, kot npr. poležavanje pred TV, lenarjenje, ali pa nekaj, kar nas bo razveselilo in nam dalo novih moči kot npr. kolesarjenje, učenje, potovanje v tujino ali kaj drugega.

Gotovo pa lahko rečem, da vam bo koristilo tudi branje te številke Skavtiča. Že kar nekaj časa se trudimo, da bi bilo na vseh straneh oz. rubrikah nekaj poučnega. S ponosom lahko rečem, da nam je to sedaj uspelo in upam, da boste stvari, ki so koristne za vas, res izkoristili oz. uporabili.

Ne bom vam na dolgo in na široko opisovala, kaj vse lahko najdete na posameznih straneh. Bi vas pa rada opozorila, da imamo tokrat po dolgem času spet natečaj za naj STRIP z res BOGATIMI NAGRADAMI. Zato ste res prav vsi lepo povabljeni, da tekom poletnih počitnic izlijete svoje risarske sposobnosti na papir in nam jih pošljete najkasneje do 10. 9. Kaj več o tem lahko izveste na straneh obvestil. Pred nami so tudi poletni tabori in ena gora lepih dogodivščin. Če se do sedaj še niste prepoznali na nobeni sliki v Skavtiču, vas povabimo, da nam pošlješ slike s poletnih taborov s pripisom avtorja slike in dogodka, ki je prikazan. Dobrodošli so tudi krajši prispevki (do pol tipkane strani) s kakšnih zanimivih doživetij, pri katerih se bomo lahko do solz nasmejali.

Povabil je torej veliko. Sedaj pa je na vas, da le-ta sprejmete in se odločite za en nov IZZIV, ki vas bo obogatil in vam polepšal življenje. Rok za oddajo vseh prispevkov in slik je:

10. 9. 2004

Kot sem že začela, pa bom še končala. Ne pozabi, da si sam krojiš svojo usodo in zato naj bo vsak dan nov začetek ter naj bo čim več takih dni, ki bodo pripomogli, da bo tvoje življenje še bolj v skladu s skavtskimi načeli in obljubo.

Darja Stele, Vsestranska sova, Komenda1

KAZALO

VOLČIČI IN VOLKULJICE 3
IZVIDNIKI IN VODNICE 6
POPOTNIKI IN POPOTNICE 10
VODITELJI IN VODITELJICE 14
ODRASLI SKAVTI 19
OKOLJSKA VZGOJA 20
PREDSTAVITEV STEGA 23
INTERVJUJI IN ANKETE 24
MEDO... 26
ZGODILO SE JE 27
OBVESTILA... 30

ZSKSS

ZSKSS
Tiskovino Skavtič izdaja Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov

Zrinjskega 9, SI - 1000, Ljubljana
tel.: 01/ 433 21 30

Glavna urednica:
Darja Stele

Uredniški odbor:
Mica Kovačič, Monika Kovačič, Bogdan Magajna, Maja Bertoncelj, Karolina Vrtačnik, Ester Srdarev, Darja Stele, Katarina Demšar, Tomaž Kurmanšek, Simona Jeretina, Martina Volčini, Ana Močnik, Neža Čerin, Damjana Kern, Anastazija Spači, Luka Novak

Lektoriranje:
Tjaša Petkovšek, Rok Bečan, Damjana Kern, Simona Jeretina, Milan Kobal

Tehnični urednik:
Štefan Erman

Tisk:
Tiskarna Povše

E-pošta:
skavtič@skavt.net

homepage:
http://skavtič. skavt.net

Tvoje pohvale, kritike, pripombe in predloge sprejemamo na e-naslov in na naslov ZSKSS.
Veselimo se tvojega odziva - tudi zaradi njega lahko Skavtič postane boljši

Naklada: **3600 izvodov**

JA, KI SPREMINJA ŽIVLJENJE

Sedim za računalnikom in premišljujem, kako bi se lotila tele zadeve. Duhovno misel za Skavtiča pišem. Hmm, a bi malo 'popridigala', kako pomembno in potrebno je, da smo zmeraj zvesti naši obljubi, pa da vse zakone čim bolj izpolnjujemo, ker drugače nismo pravi skavti?

Ne, ne bi, potem bo kdo mislil, da se 'gremo skavte' pravzaprav od jutra do večera. Hmm, a bi mogoče to temo o obljubi in zakonih kar izpustila, pa bi pisala o čem drugem, saj itak vsi vejo, da brez obljube skavtinja sploh ni skavtinja, taka 'taprava'?
Ne, ne bi, ker bi potem mislili, da se o skavtstvu kot načinu življenja ne da nič jedrnatega povedati.

Hmm, a bi mogoče povedala, kako koristno je, da imamo nekje v sobi na vidnem mestu obešene zakone, ali pa kakšno skavtsko fotografijo (koledar), da se mimogrede spomnimo, kako si želimo živeti? Ne, ne bi, ker bi se potem mnogi čudili, kaj se je zgodilo z našim otrokom, da je tako spremenjen.

Hmm, a bi naštela vse zakone, tako da na zelo jasen način povem, kaj naj vsak dan počnemo, ker smo skavti in skavtinje? Ne, ne bi, ker bi se potem kraji, kjer živijo skavti in skavtinje, premočno razlikovali od krajev, kjer ji ni.
Hmm, a bi mogoče namignila, da lahko zaradi skavtske obljube, če jo živimo z veseljem in navdušenjem, odkrijemo, kaj je naša življenjska pot? Ne, ne bi, ker bi potem mogoče imeli še več skavtskih porok, skavtskih duhovnih poklicev, pa še kakšno skavtsko predsednico države bi imeli.

Hmm, kaj pa če bi se čudila temu, da obljuba in zakoni niso še zastarela zadeva, saj danes se živi bolj svobodno, tako, no, kot mi paše? Ne, ne bi, ker se bojim, da mi bo 4000 mladih prišlo dokazovat, da jih ravno prostovoljna osebna zaveza za boljše in lepše življenje s skavtskimi prijatelji dela bolj srečne.

Samo še en poskus mi ostaja. Kaj če bi napisala, da lahko en ja, recimo prav tak, kot je izrečen v skavtski obljubi, za vedno spremeni življenje? Zato, ker je izrečen s prošnjo za Božjo podporo in svobodno, prostovoljno. Bog dela čudeže iz naših malih darov ...
Ja, to pa bi! Skavtska obljuba vsakega skavta, skavtinje je mali 'čudež', saj nas dela veseli dar za druge. Naj nam bo Marijin »Ja, zgodi se!« tudi v vzpodbudo pri našem skavtstvu, ki naj bo vedno »Da!« življenju.

P. S. A niso bili vsi zgornji ne-ji pravzaprav neke vrste da-ji?

s. Marjeta Cevc, Upajoča ptica

V džungli zlato sonce nam daje novo moč, da z Mavglijem pobegnemo mi daleč daleč proč ...

Dragi volčič, draga volkuljica! Na volčjih straneh lahko skupaj z Mavglijem pokukaš na sledi koroških in šentpetrskih volčičev, izdelaš in zaplešeš s čisto posebno vetrnico ter se podaš na pomladna lova, na katerih boš preizkusil svoje poznavanje velike in skrivnostne džungle. DOBER LOV! pav Mao in žolna Ferao

Simona Jeretina, Homec 1

ČISTILNA AKCIJA KRDELA KOROŠKA 2 OB DNEVU ZEMLJE

V soboto, 24. 4., smo se zjutraj ob deveti uri zbrali v Kotljah. Ker je pred kratkim bil dan Zemlje, smo se odločili, da bomo očistili naravo. Pobirali smo različne smeti ob reki Hotulji. Nabrali smo jih presenetljivo količino. Našli smo veliko papirčkov, cigaretnih škatel, steklenic, vrečk z raznimi smetmi. Ob tem opravilu smo se tudi smejali, saj so nekateri fantje čofotali po vodi in so imeli mokre čevlje. Bilo je zabavno. K župnišču smo se vrnili veseli, ker smo očistili naravo. Na koncu je sledilo sladkanje s sladkarijami. Akela je rekla, da bomo dobili tudi nove našitke. Ta akcija nas je razveselila. Radi bi pomagali tudi drugim ljudem, da bi imeli svež zrak in čisto naravo. Tudi Mavgli je bil zelo v sel, ker smo mu očistili džunglo.

Gruče: Tarzanke, Kače, Džungelski vihar in Tabakiji z Akelo, krdelo Koroška 2

VOLČJI VTISI IZ REGIJSKEGA SREČANJA »UJEMI ME SREČA 2004«

Najbolj všeč mi je bilo risanje zastav držav, ki so s 1. majem postale članice Evropske unije, ter sestava klica in skavtskega pozdrava v njihovem jeziku. Jaz sem predstavljala Poljsko. Zelo smo se trudili, a nismo zmagali, smo se pa še kar dobro uvrstili. Srečanje je bilo zanimivo. *Maruša Gorenc*

Celoten program mi je bil zelo všeč, zlasti pa evropsko prvenstvo v igrah. Zelo všeč mi je bila grosupeljska cerkev, ki nam jo je lepo predstavil grosupeljski kaplan. Ni mi bilo všeč, ker so nekateri volčiči zamenjali skupino, kateri so bili dodeljeni. Na srečanju sem se prijetno počutila. Sandra Murgelj Všeč mi je bil spust balonov ter igre. Na srečanju sem se dobro počutila. *Maja Jajalo*

Vse mi je bilo všeč, najbolj pa športne igre, ogled cerkve ter program v telovadnici. Na srečanju sem se zelo dobro počutila. Spoznala sem se tudi z drugimi volčiči. Vreme nam ni bilo najbolj naklonjeno. *Anja Prešern*

Všeč mi je bil celoten program srečanja. V spomin se mi je vtisnila cerkev, razdelitev v skupine po državah, pot do osnovne šole ter mnogoboj. Vesela sem, ker smo zmagali. Za nagrado je vsak dobil skavtsko pesmarico. Uživala sem tudi v delavnici panjske končnice. *Mirjam Pušavec*

Program mi je bil všeč, boljši, kot sem pričakovala. V spominu mi bo ostala cerkev, ki smo si jo ogledali. Vesela sem, ker smo zmagali. Karmen Korene

Na srečanju mi je bil všeč celoten program, najbolj pa mnogoboj, ker smo zmagali in dobili pesmarico. Počutila sem se zelo dobro. Eva Rataj

Prvič sem bila na skavtskem srečanju. Zelo mi je bilo všeč. Naša skupina, država Malta, je zmagala. Zelo všeč mi je bilo vlečenje vrvi, pa vožnja z vlakom je bila nepozabna. *Veronika Pavkovič*

Srečanje mi je bilo zelo všeč. Na njem sem se tudi zelo dobro počutila. Zanimiv je bil program, zlasti spust balonov, nisem pa uživala v nogometu. *Sara Tratnik*

Vse mi je bilo všeč, predvsem spust balonov. Počutil sem se srečnega. *Matej Mesojedec*

Meni je bilo vse zelo všeč. Počutil sem se dobro, ne bi moglo biti boljše. Škoda, ker je v naši skupini Ambrož padel. Hudo mi je bilo, ker je naš balon – zajček – počil. V skupni uvrstitvi smo bili drugi. *Matej Tomc*

Vse mi je bilo všeč, saj je bilo srečanje zelo dobro organizirano. Uživala sem v igri roverček. Všeč so mi bili pozdravi in klici, ki so jih sestavile posamezne skupine. Tina Tomc

Nekaj misli, ki jih je o srečanju krdel ljubljanske regije zapisala Helena Murgelj, lahko preberete tudi na http://skavtic.skavt.net.

HELENA MURGELJ, NOVO MESTO 1

Krdelo šentpetrskih volčičev, Novo mesto 1

Ne hvali dneva pred večerom

Strah ima velike oči.

LOV NA MOJSTRSKE BESEDE

Mavgli kot človeški mladič pa se je moral naučiti veliko več. Včasih je Bagira, črni panter, pohajkujoč prišel skozi džunglo, da bi videl, kako napreduje njegov ljubljenček, in je predel držeč glavo ob drevesu, medtem ko je Mavgli govoril Baluju tisto, kar se je imel ta dan naučiti. Nobeno izmed džungelskih ljudstev se ne da rado motiti, in vsa so hitro pripravljena zagnati se nad motilca, če ne zna govoriti njihovega jezika. »Povej torej Bagiri mojstrske besede džungle, ki sem te jih danes učil,« je rekel Balu. »Mojstrske besede – za katero ljudstvo?« je rekel Mavgli, navdušen, da se bo lahko postavil. »Džungla ima veliko jezikov. Jaz znam vse.« »Povej torej besedo za lovsko ljudstvo – veliki učenjak!« (iz Kajinega lova)

Mavgli potrebuje nekaj tvoje pomoči. Najprej napiši na črtice imena džungelskih živali. Ta imena se skrivajo tudi v kvadratu. Poišči jih in jih prečrtaj. Nekaj črk ti bo ostalo neprekrižanih. Preberi jih po vrsti in dobil boš rešitev.

velik sivi volk samotar, ki vodi krdelo ⇨ _ _ _ _ _

črni panter ⇨ _ _ _ _ _ _

star, rjavi medved, učitelj postave ⇨ _ _ _ _

škarnik, ptica ujeda, ki prinaša sporočila ⇨ _ _ _

divji slon ⇨ _ _ _ _

zelo star in na moč premeten piton ⇨ _ _ _ _ _ _ _ _

mati volkulja, ki je sprejela Mavglija ⇨ _ _ _ _ _
(pomoč: vodna žival s kleščami + ša)

ježek, ki pozna veliko zgodb, a jih zelo slabo pripoveduje ⇨ _ _ _

netopir ⇨ _ _ _ _ (
pomoč: isto kot tropski sadež brez zadnje črke)

stvarnik džungle ⇨ _ _ _

Mavgli (kaj pomeni to ime) ⇨ _ _ _ _

E	N	E	A	R	S	V	A
M	K	U	A	K	R	Č	V
I	A	K	L	H	E	I	J
A	Š	N	Z	A	T	L	Ž
A	R	I	G	A	B	I	A
I	K	I	H	N	T	I	B
K	A	Č	A	K	A	J	

Mojstrske besede lovskih ljudstev:

_ _ _ _ _ _

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _!

Tanja Hribšek, Preudarna pikapolonica, Koroška 1

TA PAMETNA IZJAVA

»Lavrencija, draga Lavrencija – manj te vidim, rajši te imam...«

Bistroumni sokol, Dobrepolje 1

VELIKI POMLADNI LOV

Med črkami v kvadratu najdi in prečrtaj (loviš jih lahko v vseh smereh) vse spodaj napisane džungelske besede!

- TABAKI
- BAGIRA
- BANDARLOG
- TIGER SHIR KAN
- ZAKON DŽUNGLE
- MAMA RAKŠA
- HATI
- AKELA
- RAMA
- ŽIVALI
- DIVANI
- ATA
- ŽABA
- MESUA
- PALMA
- KAČA KAJA
- BALDIO
- ZOB
- VELIKI THA
- ROŽA
- BRAT
- ZMAGA
- MANG
- MAO
- ŽELVA U
- DŽAKALA
- IKI

T	A	B	A	K	I	N	A	V	I	D	E
V	I	A	D	Ž	A	K	A	L	A	L	B
E	V	G	M	Z	M	A	G	A	G	Z	A
L	O	I	E	B	L	B	Č	N	O	G	L
I	A	R	S	R	I	A	U	B	Č	O	D
K	J	A	U	A	S	Ž	I	V	A	L	I
I	A	M	A	T	D	H	A	T	I	R	O
T	K	A	A	N	A	A	I	K	N	A	A
H	A	O	O	N	A	L	I	R	A	D	Ž
A	Č	K	L	T	G	E	M	O	K	N	O
M	A	M	A	R	A	K	Š	A	M	A	R
Z	K	Ž	E	L	V	A	U	V	U	B	N

V kuponček po vrsti prepiši vse črke, ki jih nisi prečrtal. Plen (rešitev), ki si ga ulovil, do septembra pošlji Skavtiču. Pripiši še svoj naslov. Morda boš imel srečo in ti bo Čil prinesel džungelsko presenečenje.

☐☐☐☐☐☐ ☐☐ ☐☐☐☐

Aljoša Ajdišek, Prebrisani orel, Breznica 1

KAJINA SPRETNOST

Danes bi ti rada pokazala, kako se izdela čudovito VETRNICO, ki komaj čaka, da vanjo zapiha topel pomladni vetrič in jo zavrti v svojem plesu. Če pa ji privoščiš še bolj nori ples, pa si jo lahko pritrdiš na kolo in odpelješ vetru naproti ...

In kaj potrebuješ za to, da si izdelaš vetrnico?

- 1 kos papirja v obliki kvadrata (priporočam velikost približno 15X15 cm, papir prej pobarvaj v tebi ljubih barvah oz. izberi barvast papir)
- 1 risalni žebljiček
- 1 malo trši papir (če tega ravno nimaš pri roki, pa lahko zlepiš 3 papirje skupaj) v velikosti približno 4X4 cm
- 1 leseno paličico, ki si jo našel v gozdu ali doma
- škarje in »selotejp« ali lepilo

Kako se tačice lotijo dela?

V roke vzameš papir in ga prepogneš (tako kot kaže slika 1) ali pa si samo narahlo potegneš črti iz enega kota v drug kot (glej sliko 1). Nato vzameš v tačice škarje (glej sliko 2) in strižeš v smeri puščice. Pri tem ne greš do sredine, ampak se približno 3 cm pred središčem (kjer se črti sekata) ustaviš. Vse to napraviš štirikrat, tako da ti na koncu ostanejo majhen kvadratek na sredini tega lista in štiri velika "ušesa". Nato vzameš »selotejp« ali lepilo in se lotiš naslednjega. Primeš zgornje levo »uho« (glej sliko 3) in greš s to "špico" oz. z "ušesom" proti sredini, kjer to "špico" zavihaš (kot bi hotel narediti rolico) navznoter in jo prilepiš v središče (kjer je majhen kvadratek). Vzameš naslednje »uho« (delaš v smeri urinega kazalca, glej sliko 4) in postopek ponoviš, prav tako to narediš še s tretjim in četrtim "ušesom". Nato pa vzameš v roko 1 risalni žebljiček in ga pritrdiš v središče, kjer so vse štiri "špice" oz. ušesa skupaj (prebodeš jih, da žebljiček pogleda skozi). Nato nanj pritrdiš še papir v velikosti 4X4 cm ter vse skupaj zapičiš še v leseno paličico oz. barvico.

Sedaj sledi še testiranje, če vetrnica deluje. To pa ugotoviš tako, da pihneš v vetrnico ali greš ven in ti jo veter sam zavrti. Lahko pa se skupaj z njo zavrtiš v krogu ☺. Naj ti bo delo veselo in naj tačice delajo kar ... najbolje!

slika 1

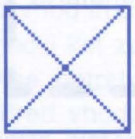

slika 2

slika 3

slika 4

Lep pomladni pozdrav!

Tatjana Prašnikar, Pojavna štrka, Homec 1

ČE BI RUTKA GOVORILA ...

Že takrat, ko me je šivilja šivala, sem premišljevala: le kako bo ime mojemu bodočemu lastniku in kakšen bo? Ali me bo rad nosil ali pa me bo vrgel v kot? Potem je prišel dan obljub in dali so me Gašperju Remsu. Bila sem vesela in ponosna nanj, saj se je naučil sicer krajšo različico obljube kljub temu, da ima težave s sluhom in govorom. Odnesel me je domov in me doma ponosno pokazal vsem sorodnikom in znancem. Potem pa me je pospravil v predal, ker se je bal, da mi njegova mlajša bratca, kaj ne naredita. Slišim ga, da pridno moli in uboga. Če kaj ušpiči in ga starša opomnita, da tega skavti ne delajo, potoži, da je težko biti priden, da pa se bo zelo potrudil. Vesela sem, da sem njegova.

Gašperjeva rutka
(v barvah komendskega krdela)

Smešna reč, tole vreme. Medtem ko se šolske redovalnice šibijo pod težo mnogih ocen, ki so se nabrale čez leto, in skavt Peter že sanja o poletnih dogodivščinah, nadebudni izvidniki in vodnice pa smo se že skoraj odločili za prenočevanje na prostem, nam je nagajivo zagodlo z nič kaj spomladanskimi temperaturami. Ampak skavti se ne damo. Uspešno bomo zaključili šolsko leto, na tokratnih IV straneh poiskali še kakšno idejo za spanje pod milim nebom, potem pa se bomo z navdušenjem prepustili pripetljajem letošnjega poletja. Tiste najbolj zanimive bomo pa poslali tudi Skavtiču, da bodo zanje izvedeli tudi drugi in nam bodo lahko malce zavidali.

Damjana Kern, Prebrisana čebela, Komenda 1

PRENOČEVANJE NA PROSTEM 2

Koliko zvezdic premore tvoj »hotel« na prostem? Sami si lahko z nekaj znanja in izkušenj pripravimo ugodne razmere za kar se da dober spanec.

Kdor je že kdaj preživel noč na prostem, ve, da se temperatura ponoči precej spremeni. Zvečer, ko nastopi mrak, se začne od sonca ogreto ozračje ohlajati. Ohlajanje je počasno zaradi velike količine toplote, ki se čez dan akumulira v ozračju in v zemeljski površini. Poleg tega se v spanju ohladi tudi naše telo, ker zaradi zmanjšane aktivnosti ne proizvaja več toliko toplote. Pogosto se zgodi, da nam je, ko zlezemo v spalno vrečo, temperatura ravno pravšnja, proti jutru pa, ko pritisne hlad, ne moremo spati, ker nas zebe. Temu se lahko izognemo tako, da zvečer nismo razgreti, ampak da se pred spanjem najprej malo umirimo. To je dobro tudi iz drugih vidikov. Nato se oblecimo tako, da nam bo toplo. Ne recimo si: »Ah, ta prijeten hlad bom pa že zdržal.« Mraz sicer lahko zavestno obvladujemo do neke mere, ker pa je to dejanje volje, lahko to počnemo le, kadar smo budni.

Izbira oblačil za spanje ni nepomembna. Oblačila naj ne bodo takšna, da bi nam »ušla« s telesa, npr. rokavi z rok, srajca izza hlač in podobno, kajti potem nas obleka ne bo več ščitila pred mrazom. Dobro pa je, da so oblačila bolj ohlapna: več zraka, boljša izolacija! To velja za hladno ali vroče vreme. V mrzlih nočeh pride zelo prav tudi kapa. Oblačila naj ne bodo mokra, ker voda za izhlapevanje porablja toploto. Ob večerni rosi se rado zgodi, da si omočimo nogavice. Že tako nas rado zebe v prste na nogah, ker so slabše prekrvavljeni. Imejmo rezervne nogavice. Ste to že doživeli? »Sem tako zelo utrujen, da se mi ne da preobleči,« in gremo spat kar v skavtskem kroju s pasom v kavbojkah in po možnosti s ključi v žepu. Za miren spanec je pomembno, da imamo na sebi udobna oblačila.

Včasih se zgodi, da naša spalna vreča ni kos nizki temperaturi. Če to vemo že vnaprej, je dobro, da si iz rjuhe sešijemo nekakšno vrečo, ki jo namestimo znotraj spalne vreče. Čeprav se zdi, da tanka rjuha ne more nič prispevati k preprečevanju izgube toplote, se izolativnost precej poveča zaradi dvojne stene in zraka, ki je med njima. Prednost je tudi, da lahko operemo samo rjuho.

Rjuhe pa vedno nimamo pri roki. Takrat se pred hladom lahko zaščitimo z raznimi polivinili, palerino ali šotorko. Če se pokrijemo s takim pregrinjalom, se rado zgodi, da nam ponoči zleze dol. Zato se moramo v te stvari dobro zaviti oz. šotorko lahko z vrvico sešijemo. Za izredne razmere je odlična bivak vreča (kupi se jo v trgovinah z alpinistično opremo). Je precej topla in tudi nepremočljiva, vendar zato ne »diha«. Pri polivinilu, palerini ali bivak vreči, ki ne »dihajo«, se z notranje strani zaradi vlage, ki jo oddaja naše telo, nabira kondenz in zato imamo zjutraj na zunanji strani spalno vrečo mokro. Noge lahko pred mrazom zavarujemo tudi tako, da jih s spalno vrečo vred vtaknemo v izpraznjen nahrbtnik.

Miren spanec nam lahko pomaga zagotoviti tudi pogled proti nebu in znanje iz vremenoslovja. Večina nas ve, da bodo ob jasni noči temperature proti jutru nižje kot sicer. Kdaj pa nas bi utegnilo ponoči zmočiti, pa je najbolje, da poizvemo v priročniku Bodi pripravljen. Če pričakujemo, da obstaja verjetnost dežja, je bolje, da za streho nad glavo (bivak) poskrbimo že zvečer, namesto da bi mogli to početi sredi noči.

Spanje pod milim nebom v naravi je vedno nekaj posebnega. Najlepše se je iz spalne vreče zazreti v širno nebo, posejano s tisočerimi svetlimi zvezdami. Ob tem nam ušesa božajo blagi nočni zvoki narave: oglašanje čričkov, škržatov, tu pa tam kakšne žabe in prijetno šelestenje listja v rahlem vetriču. Naj zaključim z besedami Bi-Pija: »Vedno sem govoril, da je za skavta prava privlačnost živeti na prostem. In nihče se ne more odtegniti temu življenju, če ga je kdaj okusil!«

Matej Hozjan, Marljivi jelen, Brezovica 1

Dobro je vedeti

Se vam je že zgodilo, da se vam je pokvarila zadrga na spalni vreči (ali kje drugje)? Zaradi tega še ni potrebno iti v trgovino po novo. To se da preprosto popraviti. Z manjšim kladivom nekajkrat z občutkom udarimo po vrhu »vodila«.

Skavt je nekdo, ki čuti dolžnost do sebe, bližnjega, domovine in Boga. To je aksiom. Vse drugo, od kroja do motiviranih skavtov, molitve, spanja v bivaku, vse izhaja iz tega aksioma.

RUTKA ZA VRATOM MLADEGA SKAVTA

Lepo pozdravljeni Sem skavtska rutka, svojo dolžnost pa opravljam, ko sem za vratom nekega neugnanega skavta.

Moje življenje se je začelo, ko je šivilja iz rdečega blaga odrezala trikotni kos in ga obšila. Vendar, takrat sem bila le nepomembna rutka. Potem pa sem bila krščena. To se je zgodilo nekje v gozdu, kar malo strah me je bilo, nato pa so me ob soju ognja nataknili okoli vratu skavtskega fantiča. Ker me je ta lepo sprejel, sem se takoj počutila lepše in bolj pomembno. In ker sem rada lepa, kot vsa mlada dekleta, so me tudi okrasili z različnimi obročki, trakovi, obeski in priponkami.

Začelo se je tudi bolj zanimivo in razgibano življenje. Moj lastnik me vedno vzame s seboj, ko ima kakšne skavtske obveznosti. In tako delim z njirn vse lepe in manj lepe trenutke. Z njim hodim na sestanke, tekam po gozdovih, obiskujem zanimive kraje, poslušam pogovore med prijatelji, ob posebnih priložnostih pa me vzame s seboj tudi k maši. Takrat sem še posebej vesela, kajti tam poslušam lepo petje in opazujem navdušeno sodelovanje mladih skavtov. To je pravo družinsko srecanje, saj se tam zbere veliko mojih sestric. Vse smo lepo oprane in polikane in tako pripravljene na srečanje z Jezusom.

Prav lepo je biti skavtska rutka. Ponosna sem, da sem v tako dobri družbi. Vesela čakam, da me bo moj lastnik ponovno nadel okoli vratu in upam, da bo z mojo pomočjo odrastel v poštenega človeka.

Rok Valenčič, volk, Komenda 1

DAN ODPRTIH VRAT PRI SKAVTIH

V soboto, 22. maja, ko je bil v Komendi občinski praznik, smo skavti imeli dan odprtih vrat ter tako predstavili naše delo in aktivnosti. Zbrali smo se že ob devetih zjutraj pred cerkvijo in postavili vhod in tri šotore, pod lipama naredili kot za informacije in pripravili vse potrebno za opoldanski izziv. Pred vhodom so obiskovalci dobili zloženke z informacijami o skavtih ter si ogledali zemljevid, na katerem so bile označene vse delavnice. V prvi so obiskovalci pridobili osnovno znanje orientacije z kompasom in brez njega. V drugem šotoru so odkrivali veščino vozlarstva, najbolj zanimiva pa je bila zadnja delavnica, kjer je bil zakurjen ogenj in si je vsak spekel svoj twist (beri: nekvašen kruh, navit na palico in spečen nad tabornim ognjem).

Na koncu so se lahko obiskovalci okrepčali še z dobrotami in pijačo, imeli so tudi možnost ogledati si skavtsko sobo. Kljub temu, da je bilo obiskovalcev malo, nam je bilo vreme naklonjeno in nič nam ni pokvarilo razpoloženja.

Mnogi skavti so se odločili za igro za nadvse popularno igro ragbija, opoldne pa je za obiskovalce sledil še izziv, ki ga je pripravil noviciat, kjer so se obiskovalci med drugim lahko preizkusili tudi v signalizaciji in plezanju na drevo.

To je bil prvi dan odprtih vrat v enajstletni zgodovini skavtstva v Komendi, kjub temu, da je bilo zanimanja bolj malo, pa smo bili mi in obiskovalci zadovoljni.

Joži Rus, Skrbna panda, Komenda 1

Hvali naj te drug, ne tvoja usta, tujec, ne tvoje ustnice.

DARJA STELE, VSESTRANSKA SOVA, KOMENDA1

DARJA STELE, VSESTRANSKA SOVA, KOMENDA1

PRI VSAKI IGRI SMO NAZDRAVILI S PIR-OM

V soboto, 17. aprila 2004, je v Sostrem, na travniku blizu Ljubljane, mrgolelo velikih in majhnih, bolj ali manj blatnih, veselih in razigranih izvidnikov in vodnic ljubljanske regije, ki so tudi tokrat s pošteno igro lovili dobre rezultate, še posebej pa Srečo, ki jim je izzivalno klicala: »Ujemi me!«
Samo za bralce Skavtiča so skrivnost uspeha v nekaj besedah razkrili absolutni zmagovalci – izvidniki in vodnice s Homca!

Koliko se vas je udeležilo projekta Ujemi me? Ste bili tokrat prvič, ali ste se »igrali« že lani?
26 IV + 5 voditeljev; lani nas pa ni bilo

Katera igra vam je bila najbolj všeč, katero ste pogrešali?
Vse igre so nam bile zelo všeč, saj so bile zelo raznolike, pestre in pri vsaki smo lahko sodelovali vsi - najsi bo s tekmovanjem ali navijanjem. Vseeno pa bi mogoče izpostavili športne igre, kot sta skavtbol in nori nogomet. Voditelji so se res izkazali in iskreno se jim zahvaljujemo, da so nam omogočili to druženje. Malo nam je bilo pa le škoda, da nismo sodelovali pri čisto vseh igrah (na šestih od devetih) - pa jih bomo preizkusili drugo leto. =)

Marko Puškarič, Ponosni bizon, Lj.4

Najbolj odštekan, nenavaden, zanimiv, razburljiv, smešen, žalosten ... dogodek tega dneva, ki ga nikakor ne boste pozabili.
Precej iger smo zmagali predvsem iz enega samega razloga: ker smo vedno nazdravili s PIR-om (Poštenost, Iskrenost in Resnica). Enkrat samkrat smo pozabili in ravno takrat izgubili. Zato bi vsem želeli povedati, naj nikoli ne pozabijo na PIR, ker le tako nam vsem skupaj lahko uspe ujeti srečo.

Katerega športnika bi vi v prihodnje povabili za gosta?
Zlatka Zahoviča, Michaela Schumaherja, Brito Bilač, Jolando Čeplak, Tomaža Humarja, Iztoka Čopa, Michaela Jordana ...
... Denija iz Denijevih zvezd za prerokbe ...
... pa Game over !!!

Kaj je po vasem mnenju bistveno prispevalo k zmagi? Ali ste nagrado (kitaro) že kaj koristno uporabili?
Četa homške mularije se je na ta dan še posebej izkazala! Prav na koncu skupnega druženja, ko so razglasili rezultate, smo bili resnično presenečeni. Od 21-ih prisotnih čet so našo četo naznanili kot zmagovalko. Ni nam še vsem uspelo dotakniti še pokala in kitare, ki smo jih pridobili z zmago, niti dobro dojeti odlične uvrstitve, že smo vnovič obnemeli! Četa homške mularije je dobila tudi pokal za najbolj pošteno igro! Kako smo bili ponosni! Pa ne toliko zaradi vseh nagrad in pokalov, ki smo jih dobili, ampak predvsem zato, ker je bil to dokaz – zlasti za nas – da sta poštenost in »skupaj smo močni« kombinacija, ki velja ... Ostale čete so se prav tako odlično odrezale! Tudi njim čestitke iz dna srca!

Sicer pa – z našega zornega kota – smo bili na ta dan zmagovalci prav vsi, ki smo dojeli besede skavtskega ustanovitelja Bi – Pi-ja, ki pravi: »Edini pravi uspeh je sreča!« in »Na pravi poti do sreče je tisti, ki jo deli z drugimi.« Vsi udeleženci smo sreče ujeli veliko, je delili, jo bomo razdajali in dajali, kolikor bo le v naši moči ... Komaj pa čakamo naslednje leto, da se s skavtinjami in skavti ljubljanske regije ponovno snidemo!
Do takrat pa vabljeni na Homec na kozarec PIR-a – kadar koli (samo prej se raje najavite:o))!

Dobra volja je najbolja!
P.S. Kitara, nad katero smo zelo navdušeni, pa je in še bo odbrenkala marsikatero pesem!

Homška mularija, iskrene čestitke in hvala za pogovor!

Četa Homške mularije

Marko Puškarič, Ponosni bizon, Lj.4

Marko Puškarič, Ponosni bizon, Lj.4

Marko Puškarič, Ponosni bizon, Lj.4

Marko Puškarič, Ponosni bizon, Lj.4

BITI VODNIK...

Biti vodnik je zelo odgovorna naloga, po drugi strani pa je tudi zabavna, polna smeha, pričakovanj, novih izzivov. Opažava, da se ne počutiva nič drugače kot prej, saj sva še vedno isti skavtinji in radi sprejemava pomoč drugih v vodu pri izvajanju vodovega srečanja (pri tem nama še posebej pomagata podvodnici Nika in Ana, ki želita biti slavni☺) Tako se nama zdi, da se odgovornost porazdeli med ves vod, prav tako pa tudi veselje, smeh, sreča ... ob tem, ko smo naredile nekaj dobrega, koristnega.

Vodova srečanja imamo v tistem tednu, ko voditelji rečejo, naj bo tako. Takrat se ponavadi zberemo na domu ene izmed članic ali v župnišču. Ko občasno popusti koncentracija (to se ponavadi pripeti, če se je prejšnji dan zgodilo kaj posebej smešnega ali razburljivega), zamenjamo za nekaj minut temo pogovora, zapojemo kako pesem ali se naučimo kak bans.

Sicer pa morava pohvaliti najina voda, ker sta naravnost fantastična, saj dosledno upoštevajo najina navodila (v primeru, da jim niso najbolj všeč, jih poslušamo omiliti in sprejeti kompromise za naprej).

Ja, biti vodnik, pomeni tudi sprejemati kompromise, upoštevati vsa mnenja, ideje, kritike, želje, pohvale ... saj le tako v vodu ni nikoli dolgčas in je vsaka stvar izvirna in zanimiva.

Mogoče najini nasveti ne bodo ravno v pomoč, saj tudi sami nimava ravno veliko izkušenj, se pa trudiva po svojih najboljših močeh. Nekaj pa vam lahko rečeva, da je res in v to sva popolnoma prepričani. V vodu mora biti nujno prisotno zaupanje in medsebojna povezanost☺!

Nuša Sovič , Živahna papiga in Ajda Hrastnik, Družabna veverica, Koroška 1

Ne hvali se z jutrišnjim dnem, ker ne veš, kaj današnji prinaša.

Primož Lužević, Hitri zajec, Celje 1

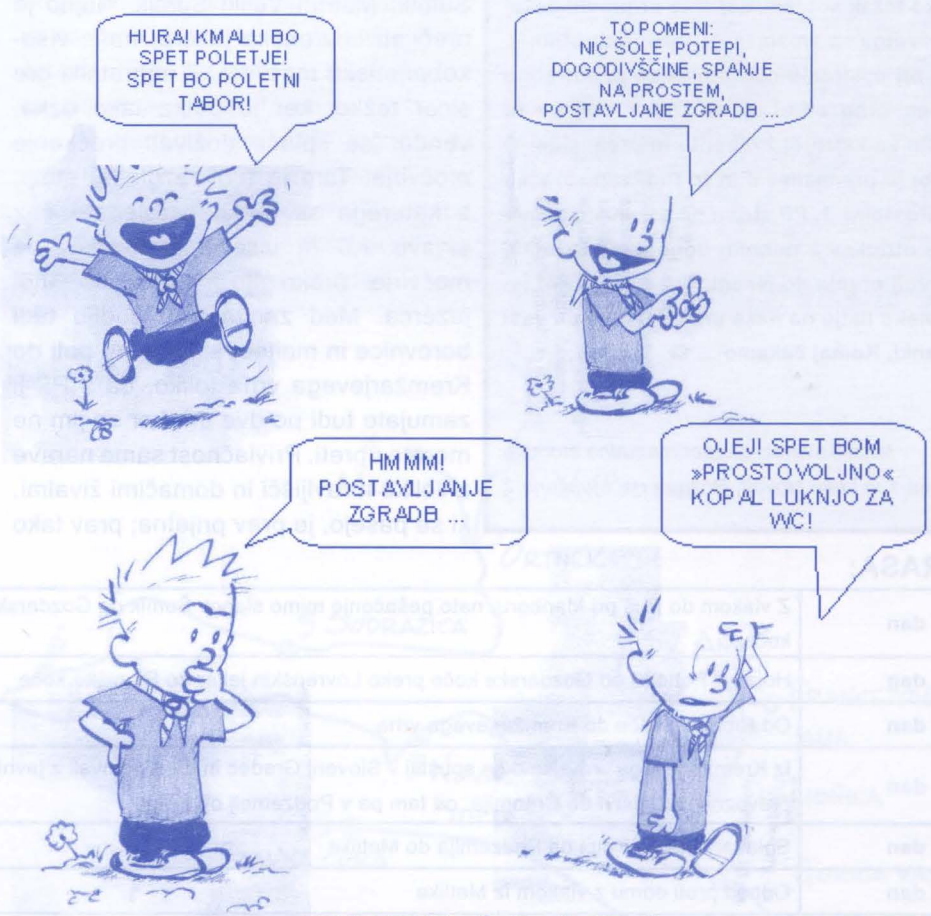

FUZBALADA

Tretje slovenske skavtske Fuzbalade se je odvijala v soboto in v nedeljo, 22. in 23. maja 2004, pri Sv. Ivanu v Trstu ter v skavtskem domu v Dragi. Srečanja so se udeležili klani/noviciati iz naslednjih stegov ZSKSS: Idrija 1, Logatec 1, Domžale 1 in Novo mesto 1 ter iz naslednjih stegov SZSO: Trst 1-2 in Trst 3-4. Udeležili so se tudi taborniki iz Trsta in Gorice iz roda RMV.

Finale so zmagali Idrijčani proti tabornikom RMV (Idrija 3 - RMV 1). Finale za tretje in četrto mesto so pa zmagali organizatorji Trst 3-4 na enajstmetrovkah proti Domžalčanom.

Franc Biancuzzi

Ne pričaj na slepo proti svojemu bližnjemu, da bi zavajal s svojimi ustnicami.
Ne govori: "Kakor je on storil meni, tako storim jaz njemu, vsakemu povrnem po njegovem delu!"

Prihaja poletje, čas za potovalne tabore ... Vi pa še vedno ne veste kam? Brez panike, poglejte malo nižje, tokratni Skavtič vam prinaša dva predloga poti za vaš tabor. In ko smo že pri taborih – nahrbtnik je vedno pretežak, kajneda? Tudi letos bo, a ne tako težak kot lani, saj smo pripravili nekaj nasvetov za zmanjšanje teže (nahrbtnika). Že pri pakiranju nahrbtnika se je potrebno odgovorno odločati, še toliko bolj pa to velja za kajenje! Preberite in premislite! O sebi je premišljeval in to tudi zapisal klan iz Postojne 1, PP strani pa prinašajo še nekaj utrinkov z minulih dogodkov. Skratka, dovolj branja do jeseni, ko se bodo kot jesensko listje na naše uredništvo vsuli vaši članki. Komaj čakamo ... ☺

Mica Kovačič, Eksperimentalna štorklja, Idrija 1 in Luka Novak, Pozorni ris, Ljubljana 2

TABOR: POHORJE - KOLPA

ČAS TRAJANJA: 5 dni (avgust)

ZANIMIVOSTI:

V Rušah pri Mariboru se splača v turistični urad, kjer vam razložijo vse možnosti in prodajo karte. Še boljše je, če jih pokličete prej in vam informacijski material pošljejo po pošti. So vedno pripravljeni narediti dobro. Vredno si je vzeti čas za uživanje ob slapovih Šumik: Mali in Veliki Šumik. Nujno je prečkati Lovrenška jezera, naše visokobarjansko močvirje. Z nahrbtniki gre sicer težko, ker je potka tako ozka, vendar se splača doživeti prečkanje močvirja. Tam je tudi razgledni stolp, s katerega se lahko razgledate čez širjavo 1,5 m visokih borovčkov, ki močvirje prekrivajo. Vidna so tudi jezerca. Med zanimivosti sodijo tudi borovnice in maline, ki jih je na poti do Kremžarjevega vrha toliko, da s PP-ji zamujate tudi po dve uri, ker se jim ne morete upreti. Privlačnost same narave z veliko mravljišči in domačimi živalmi, ki se pasejo, je prav prijetna; prav tako pa srečevanja in pogovori z ljudmi.

V Podzemlju lahko brez skrbi plavate v Kolpi, splavarjenje je varno, počasno, prečkati je treba zajezitve, ki pa nimajo kakšne posebne višine, je pa lahko tok preko njih kar hiter. Material za splav so nam pripeljali od doma in ga nato tudi odpeljali. V sami Metliki si ogledate lahko mestno jedro in cerkev, obiščete ostarele v domu starejših, si privoščite sladoled. Zgodovina je tam zanimiva, preberete jo v kakšni knjigi.

NAPORNOST, PITNA VODA, CENA, ORIENTACIJA:

Prvi dan je pot zahtevna s strmimi vzponi in plezanjem po klinih. Z nahrbtniki, ko je težišče drugačno, je kar zahtevno. Potrebno si je vzeti dovolj časa, da zmorejo tudi tisti z manj kondicije. Priporočljive so pohodne palice. Naslednje dni gre pot bolj zmerno. Proti Kremžarjevemu vrhu je zelo naporen spust, ker je izrazito strm, ob slabem vremenu pa še drsi – obvezni so planinski čevlji, temu spustu pa sledi kar naporen in strm vzpon. Drugače pa ni hujših težav tudi ne za tiste, ki niso vajeni hribovskih pohodov.

Voda je sicer pitna ob izvirih, a je tako obupne barve, da se ji rajši odrečeš. Boljše se je z njo oskrbeti pri kočah. Hrano smo nosili s seboj, ker smo kuhali sami in je v kočah ne moreš kupiti.

Orientirali smo se po specialkah, imeli pa smo tudi GPS. Odločili smo se hoditi ne le po označenih poteh in po Pohorski transverzali, ampak smo prečkali azimute. Če se odločite za Pohorsko transverzalo od Maribora do Slovenj Gradca, dobite karto v Turističnem uradu Ruše.

K ceni največ prispevajo prevozi. Takrat so še veljali popusti na skavte in skupine, tako da nas je celoten tabor stal 8.000 SIT na skavta, pa nam je še ostalo za pice na koncu.

Agata Kranjc, Hi-hi sova, Logatec 1

TRASA:

1. dan	Z vlakom do Ruš pri Mariboru, nato pešačenje mimo slapov Šumik do Gozdarske koče.
2. dan	Hoja po Pohorju od Gozdarske koče preko Lovrenških jezer do Ribniške koče
3. dan	Od Ribniške koče do Kramžarjevega vrha
4. dan	Iz Kremžarjevega vrha smo se spustili v Slovenj Gradec in nato potovali z javnimi prevoznimi sredstvi do Črnomlja, od tam pa v Podzemelj ob Kolpi.
5. dan	Splavarjenje po Kolpi od Podzemlja do Metlike
6. dan	Odhod proti domu z vlakom iz Metlike

SPANJE:

1. dan	V šotorih za Gozdarsko kočo; dogovor z lastnikom, ker se drugače ne sme šotoriti ob kočah; lastnik zelo prijazen, na uporabo imate WC, vse informacije in brez težav jeste za mizicami, ki so pred kočo.
2. dan	Spali smo 1h hoje pred Ribniško kočo, na neki jasi, v šotorih. Na Pohorju je veliko divjih svinj, ampak nas ni prišla nobena pogledat, razrito je pa vse.
3. dan	Spali smo v drvarnici pri koči na Kremžarjevem vrhu, ker je deževalo kot za stavo. Dogovorili smo se z lastniki, ko smo prišli tja. Brez skrbi uporabljate njihove sanitarije in celo jedli smo svojo hrano v koči, ker je deževalo. So zelo prijazni.
4. dan	V Podzemlju smo spali v šotorih in nekateri na prostem na travniku za cerkvijo sv. Helene v Podzemlju. Blizu je Kolpa. Dogovorili pa smo se vnaprej z lastnikom.
5. dan	Župnišče v Metliki je prijazen prostor za spanje, dogovorili smo se vnaprej z gospodom župnikom.
6. dan	Domača postelja.

FLNC KLAN

Da ne bo pomote: ne gre za flancanje rožic ali poljskega plevela. Nikakor! Gre za sposobnost modrovanja, nevezanega na čas in prostor, na katerega so nekateri občutljivi in so ga zato poimenovali flancanje.

Kar pa ne pomeni, da mi počnemo samo to! Ne, ne! Letos večina izmed srečnih 13 (vključujoč voditelje) navdušeno služi: ali v vejah ali pomaga zboru, mladim pri učenju, skratka v našem življenju se dogaja marsikaj, posebno, ko pride maj ...

Marsikaj se je dogajalo tudi prejšnje poletje, ko se je praktično ves klan, v sicer majčkeno drugačni zasedbi in z drugimi voditelji, poleti odpravil kar na Portugalsko, na Roverway. Medtem ko je ena skupina, s pridruženimi člani iz še nekaterih slovenskih stegov, napenjala mišice pri izgradnji parka v okolici Brage (SV od Porta), je druga potila čela na hribolazenju po vroči Madeiri. V načrtu imamo nadaljevanje na Portugalskem začetih projektov, tako da bomo letos začetek jeseni izvedli pogozdovalno akcijo v sodelovanju z Zavodom za gozdove Slovenije.

Seveda nismo zamudili niti letošnjega skupnega zimovanja celotnega stega na Pokljuki, kjer smo nadvse uživali v snežnih izzivih, vsi skupaj postavili pravo cerkev iz snega in se na koncu kljub mrazu zapletli v vročo debato o tem, kaj lahko mi mladi storimo za boljši svet, deželo in mesto.

Verjetno je tudi jasno, da pripadnika moškega spola v klanu komaj čakata, da se nam pridruži cvet 7 deklet iz noviciata, ki so si nadele ime Karbidovke z utemeljitvijo, da so svetlobna imena v modi.

Ker se imamo v klanu radi, tako kot prašički mladi, bi skavt mislil, da se dobimo vsaj enkrat na teden. A glej ga zlomka! Naša srečanja so dokaj neredna in so se z dogovorjenih na dva tedna zreducirala na, khm, naj pomislim ... hmm, še vedno mislim ... No, naslednje bo ta petek ... Resno, težava je, kot verjetno še kje drugje, v usklajevanju obveznosti. Se pa zavedamo, da vsaka skupnost zahteva trud in ta se v Flanc klanu pozna in se čuti v vsaki skupni minuti.

Srečno pot!

V klanu flncamo: Anita, Barbara, Danijela, Erika, Helena, Katarina, Lori, Maja, Mateja, Tjaša in fantje Andrej, Jernej in Martin

FLNC KLAN, Postojna 1

RIBNIŠKA TABORNA POT

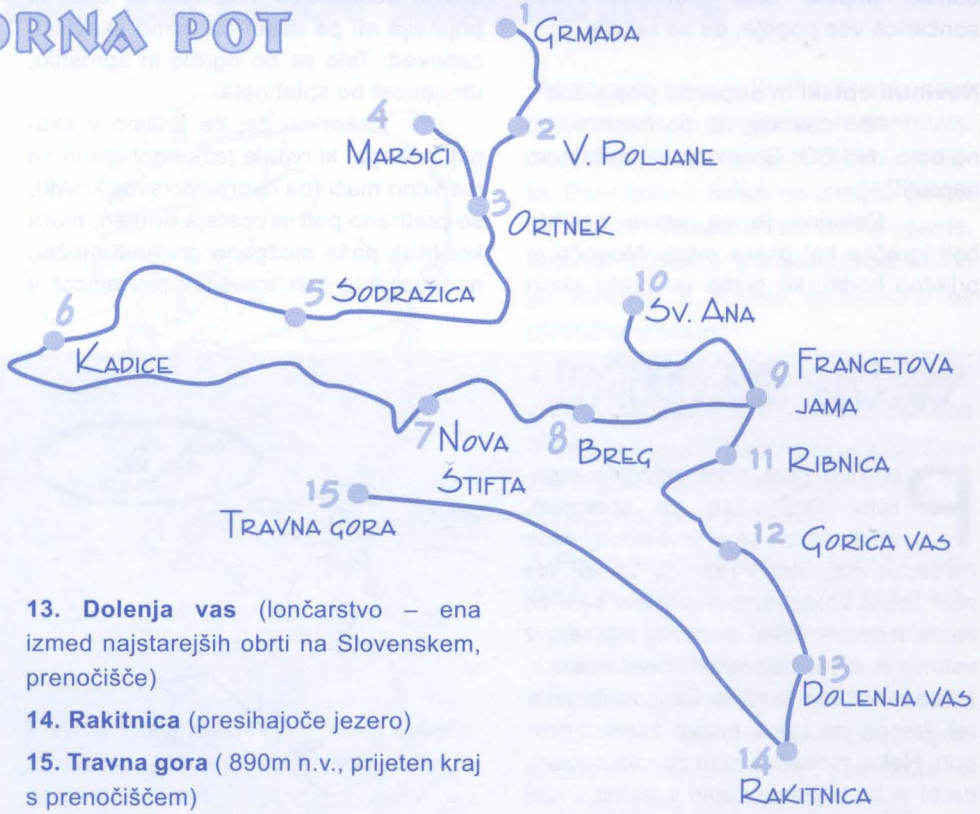

1. **Grmada** (lepa razgledna točka in prenočišče)
2. **Velike Poljane** (ima eno najstarejših cerkva v Ribniški dolini)
3. **Ortnek** (območje razvalin Starega gradu in nekdanje grajske cerkve sv. Jurija)
4. **Maršiči** (v jedru je srednjeveško zasnovana cerkev iz 16. stol.)
5. **Žlebič** (ponorna jama Tentera, ki ima kar 900m rovov)
6. **Kadice** (lepa soteska z izvirom Bistrice in naravnim slapom)
7. **Nova Štifta** (baročna cerkev osmerokotne oblike, frančiškanski samostan, prenočišče)
8. **Breg pri Ribnici** (območje ruševin gradu)
9. **Francetova jama** (kraška jama in v bližini se nahaja jamarski dom)
10. **Sv. Ana** (cerkev vrh Male gore nad Ribnico)
11. **Ribnica** (Ribniški grad, park kulturnikov, cerkev sv. Štefana, Miklova hiša, muzej,...)
12. **Hrovača** (rojstna hiša patra Stanislava Škrabca, slovenskega jezikoslovca)
13. **Dolenja vas** (lončarstvo – ena izmed najstarejših obrti na Slovenskem, prenočišče)
14. **Rakitnica** (presihajoče jezero)
15. **Travna gora** (890m n.v., prijeten kraj s prenočiščem)

Anja Gorše, Hiperaktivni galeb, Ribnica 1

Koliko osebnega zadovoljstva in koliko življenjskega dostojanstva mi je do zdaj že prineslo dejstvo, da sem skavt? Koliko ponosa? Koliko bolj zaradi tega spoštujem samega sebe? Koliko boljšo podobo imam o sebi?

NAJPOGOSTEJŠI "KIKSI" NA POPOTOVALNEM TABORU

Narava nas lahko zoprno in nevarno oplazi, če nismo do nje pozorni in če ne poznamo njenih zakonitosti. Tudi naše telo ima svoje meje. Oba, telo in narava, sta naša zaveznika, v naslednjih primerih pa lahko postaneta naša sovražnika:

Nogavice

Prevelike, premajhne. Vseeno, kakšne so. Po prvem kilometru prične neznosno rezati nekje na peti, prstih, podplatih. Nastanejo žulji. Pozabili smo samo na primerne nogavice, na kremo, s katero zmehčamo kožo na nogi, na obliž in nepotrebne težave so tu.

Pokrivalo

"Ne rabim ga, jutro je hladno." Jutro že, kaj pa dan? Če hodiš v popoldanski pripeki brez pokrivala, ima sončarica vse pogoje, da se razvije.

Nevihtni oblaki in soparno popoldne

"Bo nevihta, ne bo nevihte, bo ne bo ... NE BO! Gremo pustolovščinam naproti!"

Palerina je za pravo nevihto bolj igračka kot prava ovira. Mogoče je prijetno hoditi, ko curlja po hrbtu skozi hlače v čevlje. Neznosno pa postane, ko se ustavimo in ne vemo, kaj bi z mokro obleko.

Ne izzivajmo poletne narave. Vstanimo dovolj zgodaj, da bomo popoldne, ko bo zunaj treskalo in lilo, že pod streho.

Telesna kondicija

Hoja je lahko čisti užitek ali peklensko mučenje. Za težave zaradi hoje je nesmiselno kriviti strmo pot in tiste, ki so jo načrtovali, težke čevlje ali nemogoč nahrbtnik (čeprav to velikokrat drži). Telo nam s tem, da nam gredo na živce nahrbtnik, pot, voditelji in čevlji, posredno govori, da še nismo pripravljeni na take napore.

Največkrat pa je vse v redu, le v naši glavi nam nekaj pravi, da smo utrujeni in ne moremo hoditi. V takem primeru je dobrodošla vzpodbudna beseda prijatelja ali pa misel na osmo skavtsko zapoved. Telo se bo ogrelo in sprostilo, utrujenost bo splahnela.

Kakorkoli že, če imamo v skupini nekoga, ki ostale težko dohaja in se resnično muči (pa čeprav po svoji krivdi), se pretirano poti in postaja utrujen, mora kot blisk naše možgane prešiniti možno nadaljevanje: krči, izsušitev, izčrpanost, v vročini toplotni udar, v mrazu pa podhladitev.

Nauk te zgodbe je: ukrepaj pravočasno in ne čakaj, da bo prišlo do najhujšega.

Hrana

Driske in bruhanje gredo skupaj s pokvarjeno hrano in umazanimi lonci. Umazani lonci so posledica naše lenobe, pokvarjena hrana pa posledica nepazljivosti.

Prva pomoč je sledeča: Umazano posodo TAKOJ po uporabi operi!

Narave se ne smemo bati, naučiti pa se jo moramo spoštovati v vsej njeni muhavosti. Svobodni bomo, če bomo spoznavali zakonitosti telesa in narave ter jih pravočasno predvideli. Naj vas na popotovalni tabor pospremi misel F. Gričarja, načelnika PZS:

»Ujemi trenutek čarobnosti, oglej si sončni vzhod in zahod, sprehodi se po travniku do vznožja gričev, pojdi po gozdu, ujemi gorski potok v svojo dlan, sledi vetru, ozri se v popek pomladi, uživaj v čaru poletnih neviht, ujemi škrlat jeseni, poigraj se s snežinkami, povzpni se še više do prepadnih sten ostrh robov, pojdi do vrha in se dotakni zvezd v večernem somraku.«

Pa srečno pot!

dr. Viragh-Boltar, Piroska iz Kromberka

VAU, KADIM!

Pri 15ih sem prvič prižgala cigareto. Dobro se še spomnim, zaključevali smo prvi letnik, vsak mesec je vsaj eden v razredu "začel". Ne vem točno zakaj, ampak v glavi sem že imela izdelano sliko sebe, s cigareto v ustih – in to ne katerokoli. Želela sem si točno določeno škatlico francoskih cigaret, imena pa sploh nisem znala izgovoriti. Nekaj mesecev sem zbirala pogum, da bi si jih le upala kupiti v trafiki – kjer človek slabo vidi prodajalca in ima zato občutek, da tudi prodajalec slabo vidi njega. Enkrat je končno napočil tisti dan. Doma sem zvito prepričala še sosedo, da bi podelila »zločin« z mano in mi tako zmanjšala odgovornost ob morebitnem odkritju. Skrivaj, v gozdu na drugi strani ceste, sva torej ponosno kadili! V naslednjem trenutku se je ona ponosno izbruhala v grmovje.

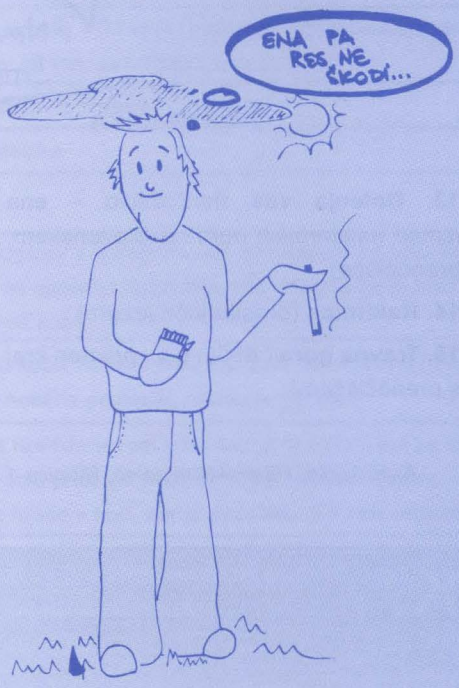

Cigarete so sestavljene iz samih odličnih stvari, ki pa jih naše telo žal ne mara. Marsikdo potrebuje mesece, da se nanje navadi in jih lahko brez težav, slabosti in nenavadne otopelosti sproščeno kadi. Trnova pot do "finega občutka".

Sama imam nekaj izkušenj in precej kadilcev tudi poznam. Če ne štejemo malih otrok, silno radovednih, so vsi začeli iz istega razloga. Občutka. Daleč od fizičnega ugodja, pač pa tako blizu visoki samozavesti in všečni frajerski samopodobi. To, kako sam sebe vidiš in kako te vidijo drugi, to nam gódi. Ne zanimajo nas niti črna pljuča niti raskav glas, te stvari mora človek sam doživeti.

Srednja šola je tisti "pravi čas", ko je prav ta "občutek" blazno pomemben. Torej ni naključje, da takrat začne kaditi največ ljudi, najstnikov. Srečo imajo tisti, ki po letu, dveh ugotovijo, da je potreba po kajenju sčasoma izginila. Teh

niti ni tako malo. Tistih drugih pa seveda tudi ne, njih običajno čaka spopadanje s povsem novimi težavami, žal zelo neprijetnimi.

Nekaj mesecev je trajalo tisto testno obdobje, ko sem sem pa tja, na zabavah, kakšno pokadila. Potem sem jeseni prišla k skavtom. Lahko rečem, da me je prav zaradi skavtov vse igračkanje s cigareti minilo. Pa brez skrbi, vzgojni nameni se me niso tako hitro prijeli. Pač pa so se morda ostalih, saj v tej družbi nihče ni kadil. In ker je bil moj namen izpasti kul, bi s kajenjem dosegla prav nasproten učinek.

Glede na dokazano nižji odstotek kadilcev v našem Združenju (v primerjavi s celotno populacijo) lahko špekuliram, da skavti in skavtinje znamo priti do prej omenjenega občutka tudi po drugih poteh! To pa je razlog za dobro mero ponosa, se vam ne zdi?

Sabina Rupnik, Optimistična muha, Brezovica 1

INTEZIVNA PRIPRAVA NA UJEMI ME 2004

»No, da ne boste presenečeni, če se bo to odvijalo v Moravčah!« so dejali »šefi« ljubljanske regije. In zgodilo se je veliko presenečenje. Klan Mcmaček iz Moravč je dobil nalogo, da pripravi prireditveni prostor.

Preko sodobne tehnike smo dobili vse potrebne informacije: kako velik naj bo prostor, kratek program in katere pripomočke se potrebuje za izvedbo iger. In začele so se naše skrbi (malo drugačne od vsakodnevnih in skavtskih). Sklicali smo izredni sestanek klana in si določili naloge. Za prostor v naravi ni bilo težav, za pripomočke pri igrah pa smo morali uporabiti skavtsko iznajdljivost (stolice, lestev – so b'le fajn, ane?).

Bližal se je petek pred finalno soboto in dobili smo informacijo, da je prijavljenih okrog 250 skavtov veje PP. Razveselili smo se tako številčne prijave, saj smo imeli rezerviran velik pašnik, katerega so prijazno »odstopile« Prašnikarjeve ovce. V primeru slabega vremena pa smo imeli rezervirano telovadnico osnovne šole, kjer so se kasneje odvijale delavnice EU.

Da je bilo tehnično pripravljeno, kot se zagre, smo prireditev tudi posneli in s posnetka se vidi, da je bil projekt »perfektno« izvršen.

Seveda gre velika zahvala vsem soorganizatorjem, NAJVEČJA pa voditeljem ljubljanske regije, da so izbrali Moravče, k' so najlepše in kjer so dobri ljudje doma, saj so nam tako obogatili skavtsko leto.

Kristina, Smejoča delfinka, Moravče 1

5 ZAPOVEDI ZA LAŽJI NAHRBTNIK

»Jaz se ne grem več!« je predirljivo zakričala klanovka Simona, preden se je kot mula zrušila pod težo lastnega nahrbtnika. »Nikoli več ne grem z nahrbtnikom po svetu! Saj nisem konj, da bi lahko nosila 30 kg prtljage v te zakotne rovte!«

Ker je bil to njen prvi popotovalni tabor, je voditelj posumil, da je Simona s seboj vzela preveč nepotrebne prtljage. Sedel je k njej, jo najprej pomiril, nato pa sta skupaj začela pregledovati nahrbtnik. Voditelj je začudeno pogledal, ko je v njem našel fen, kozmetične preparate, dve zobni krtački, pet brisač, deset parov nogavic in štiri kavbojke, da o množici stopljenjih čokoladk sploh ne govorimo.

Da ne bi bili podobni Simoni (še posebej če se letos odpravljate na svoj prvi popotovalni tabor), sem za vas zbrala nekaj koristnih nasvetov.

1. Preden karkoli tlačite v nahrbtnik, poskrbite, da bo ta kvaliteten (nastavljiv nosilni sistem, ergonomska oblika). Priporočljivi so vodoodporni nahrbtniki z osnovno prostornino 50-70l, ki jo po potrebi lahko povečamo s pritrdilnimi trakovi.

(Namig: Če ga nimate, si ga sposodite od znancev in se ne dovolite prepričati dedkovemu nahrbtniku iz 2. svetovne vojne).

2. Ko dobite kvaliteten nahrbnik začnite z zbiranjem potrebščin. (Namig: Razdelite jih na razdelke: oblačila, obutev, osebna higiena, itd.)

3. Ko ste zbrali potrebščine (in ugotovili, da je nahrbtnik premajhen za vso to kramo), se lotite sortiranja. Premislite, koliko parov oblačil resnično potrebujete in vzemite le najnujnejše.

(Namig: na dolge popotovalne tabore je bolje vzeti pralni prašek in obleke prati na poti. Sušite jih lahko med hojo tako, da jih razgrnete čez nahrbtnik. Sonce bo svojo nalogo odlično opravilo. Prav tako s seboj ne jemljite polnih stekleničk šampona in zobne paste, temveč odmerite potrebno količino in jih shranite v majhne stekleničke ali plastične vrečke).

4. Zdaj stvari zapakirajte v plastične vrečke (da vam jih ne zmoči nepričakovan naliv), še posebej pazite, da pred dežjem zavarujete spalno vrečo, armafleks, osebne dokumente in oblačila.

5. Posebno pozornost namenite tudi polnenju nahrbtnika. Stvar, ki je bližje hrbtu, čutimo kot manj težko kot stvar, ki je bolj oddaljena od njega. Težje in nelomljive stvari dajte torej na dno in čim bližje hrbtu. Stvari, ki jih na taboru potrebujete pogosteje (npr. menažka), namestite na vrh nahrbtnika ali v stranske žepe.

Želim vam čim lepši popotovalni tabor in ne pozabite, da je počutje na njem obratno sorazmerno teži nahrbtnika!

Katja Brečko, Sladka veverica, Celje 1

MED SCILO IN KARIBDO

Skupnost voditeljev kot temelj uspeha ZSKSS

»Priviharili smo skupaj z zgodbami naših poti...« P. Grum, B. Koprivec
Z bolj uporniškimi besedami:
»You got to fight for your right to party...«
Beasty boys

Nova številka Skavtiča in nova epizoda v naši odisejadi o organizacijsko-upravljavski vlogi ZSKSS (stegov) in našem položaju v civilni družbi. V aprilski številki smo govorili o delovanju organizacije navzven (stegov in Združenja), predvsem v lokalnih mladinskih strukturah, npr.: lokalnih mladinskih svetih. Upam, da ste zadevo poiskali na spletnih straneh Skavtiča. V tokratnem prispevku želim pokazati vpliv notranje trdnosti in organiziranosti na uspešno delovanje navzven.

Pojdimo na raven stega, da nam bo bolj domače in uporabno. SKVO je motor stega. V idealnem primeru bi se morali vsi voditelji kot člani SKVO-ja zavedati odgovornosti za stanje v stegu. Kot prvi med enakimi je v njihovi sredi stegovodja. Voditelj ima ne glede na primarno odgovornost za svojo vejo tudi sekundarno odgovornost za druge veje (vzgojni problemi, materialne razmere, članstvo, načini vodenja...), skupne akcije in za splošno stanje stega. Šele v ozračju soodgovornosti lahko govorimo o SKVO-ju kot timu in skupnosti. V nasprotnem primeru pa zgolj o skupini posameznikov, kjer vsak bolj ali manj vleče na svojo stran in okopava svoj vrtiček. Predstavljajte si, kaj pomeni nesodelovanje in zanemarjanje udeležbe na SKVO-jih za kontinuirano vzgojo in napredek stega. Skupnost in dobri neformalni odnosi so osnova za uspešno vzgojno delo v stegu (ki se s tem ukvarja nepoklicno). Poleg zunanjih spodbud (župnija, starši) je za našo uspešnost bistvenega pomena trdnost SKVO-ja (spodbude in uspešnost so tudi v obratnem odnosu), ki ve, kaj je njegova poklicanost in kam želi peljati stegovo barko.

S tako notranje urejeno in trdno strukturo je mogoče svojo energijo učinkovito usmerjati tudi v delo navzven. Seveda je možno takšno predstavljanje svojih »produktov« izvajati tudi v manj stabilnih razmerah, vendar je večja verjetnost, da bomo pri tem neučinkoviti, da se bomo izčrpali in porabili več sredstev kljub postavljenemu programu, in sicer predvsem zaradi prevelikih in nerealnih želja. Če pa zastavljen program uspešno izvajamo, če je delo v stegu kvalitetno in voditeljem ostaja čas in volja za dodatne izzive, je zaželjeno in koristno, da svoje sile usmerjamo v dodatne dejavnosti, ki jih lahko razvijamo v okviru stega ali na regijski in državni ravni.

Pri tem se moramo zavedati, da smo organizacija, ki deluje v korist svojih članov – torej naš osnovni namen ni ponujanje storitev naključnim uporabnikom. Namen našega povezovanja z drugimi organizacijami tako na lokalni kot državni ravni je zgolj in samo korist za člane naše organizacije.

V zgornjih vrsticah smo govorili, kaj pomeni učinkovit SKVO in kako se to lahko odraža pri trženju stega – enako velja tudi za Združenje kot celoto. Obstaja občutek, da smo v naši organizaciji na prelomnici. Z rastjo Združenja se pojavljajo zahteve po reorganizaciji strukture ZSKSS, kar prinaša nove, morda samo drugačne potrebe po prostovoljstvu na regijski in državni ravni. Uspešno izvedeni izzivi, ki nas čakajo, lahko dajo nov zagon in novo umestitev (ali potrditev) ZSKSS v slovenski družbeni prostor. Časi zorenja in odraščanja se vztrajno končujejo, pred nami so časi utrjevanja. Za to se moramo truditi vsi voditelji na vseh ravneh. Po stegih je veliko voditeljev, ki jih zanima delo tudi zunaj stega, vendar ne vejo, kako, ali pa si mislijo: »Bo že...«. Nič ne bo samo od sebe, stopiti moramo skupaj. Za korak višje k uveljavljanju naših idealov moramo svoje sile usmeriti v skupne vrednote in cilje. Nekajkrat smo to že napravili in ta dejanja ter duh (npr: Viharja upanja in Briga me) so nas nosili po širni Sloveniji in tudi čez njene meje.

Dejali boste, da se vse lepo sliši in da je problem predvsem, kako se izzivov lotiti v praksi. Stegov je čedalje več – nekateri stari več kot 10 let, drugi niti leto. Veliko nas je začelo brez izkušenj, in tudi zdaj se vam mnogim zdi, da vam vse polzi iz rok, da se vedno znova ukvarjate z istimi problemi, da vas sovoditelji ne razumejo, da SKVO ne deluje, kot bi si želeli, da vas župnik ne razume, morda mislite, da ste prepuščeni sami sebi ... Če se to pri vas ne dogaja, sta samo dve možnosti: ali ste zelo dober steg ali pa vam realnost uhaja iz rok in bo vaš steg čez 2, 3 leta propadel. Uspelo vam bo, če boste po vsakem padcu spet vstali, vztrajali in šli naprej!

Naj vam zaupam osebno izkušnjo služenja. Ko se nisem mogel odločiti za pomoč za vodenje taborne šole in sem se imel za premladega, ne dovolj sposobnega in sploh neprimernega, mi je glavni voditelj in moj prijatelj namignil, da je vodenje TŠ del osebnega napredovanja, samovzgoje, da je izziv. Kako prav je imel, sem spoznaval, ko sem vodil tri in se udeležil štirih TŠ. Pot oblikovanja voditelja se nikoli ne konča. Tudi ko zapustimo skavtske vrste, nosimo skavtsko obljubo vedno v sebi. Neodločnost in pomanjkanje samozavesti sta del te poti. Včasih je za uspešno avanturo pri zahtevnem alpinističnem vzponu ali turi na nedosegljiv vrh morda treba stopiti korak nazaj, vendar moramo imeti pogled vedno usmerjen k vrhu. Z željo in pogumom ter zavestno, svobodno odločitvijo nam morda le uspe doseči tisto, kar bi s pogledom nazaj nekoč lahko smatrali kot samo po sebi umevno. V Božjih rokah je naše delo in trud. Uspelo nam bo z zavestjo, da delamo za skupno dobro in da nam mora biti širjenje in večanje naše organizacije v čast in izziv. Bogastvo skavtske vzgoje kot posledica različnih tradicij in potreb v naši majhni, a razgibani državi nam je v izziv. Skavtska metoda, v kolikor se ne »pomehkuži«, je lahko in ostaja način vzgoje za odgovornost in samozavest.

Primož Ferjančič, Odločni sokol, Ljubljana 3

Poletje – izziv za vsako voditeljico, vsakega voditelja. Izpeljati tabor, hkrati pa se odpočiti, se družiti s prijatelji, družino, študirati ... In vse poplačano, ko ti kak skavt s svojo bistroumnostjo povzroči nasmeh na obrazu in v srcu. Polnite svoje posode!

Alenka Oblak, Brihtna koala, Grosuplje 1

VZGOJA PP ZA VODITELJE

»Državno vodstvo veje PP se je odločilo, da najde svoje nasledstvo. Tudi ti imaš možnost, da postaneš državni voditelj veje. Za lažji razmislek vzemi list papirja in napiši razloge za in proti ter nekaj izgovorov, ki ti najprej padejo na pamet.« Tako je začel delavnico Matej Cepin – Glawca.

Podobne izgovore, kot jih iščemo voditelji pri tej odločitvi, jih iščejo tudi PP-ji.

Voditeljstvo jim lahko predstavimo kot reko (jo narišemo). Razložimo jim, da imajo veliko izbir, kam bodo usmerili svoje moči. Odločitev za eno možnost lahko predstavimo tako, da v rečno strugo namečemo skale, ki usmerijo naš tok. Brzice predstavljajo ovire na poti v skupni cilj – morje.

Sledil je pogovor o tem, kaj naredimo, da bi se naši PP-ji odločili postati voditelji.

Nekaj predlogov:
- osebno spremljanje
- spodbuda
- udeležba na TŠ
- služenje v vejah
- damo jim majhne odgovornosti
- smo jim za zgled
- močna skupina
- stik s SKVO-jem
- delo v tropih

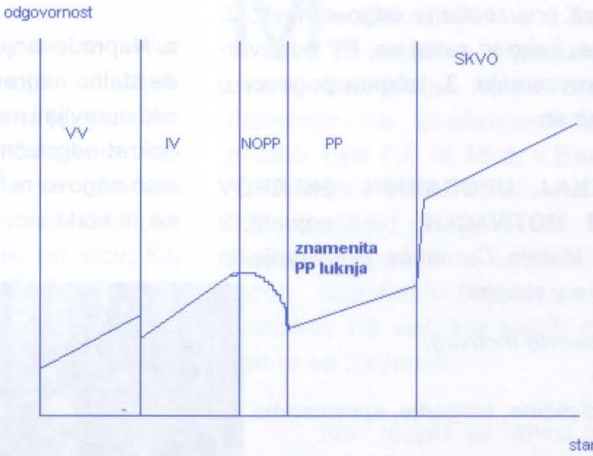

Delavnico najbolje povzame Cepinov in Černetičev graf, ki ga zaznamuje velikanska luknja. Luknja PP pomeni, da odgovornost do veje IV raste, potem pa strmo pade (v veji NOPP in PP jim damo premalo odgovornosti).

Če želite kot voditelji takšno stanje spremeniti, upoštevajte zgornje predloge in vse to začinite z veliko motivacije. Srečno pot!

Polona Jarc, Hitra srna, Ljubljana 4
Sašo Štampe, Nenavadni orel, Vrhnika 1

Vodenje TŠ je del osebnega napredovanja, samovzgoje, je izziv. Pot oblikovanja voditelja se nikoli ne konča.

4. VREDNOTA

»Se bomo igrali igrico?« Pogosto volčje vprašanje. Stari volkovi naj bi kar največ vzgajali skozi igro. To kaže upoštevati tudi pri skrbi za telesno, duševno in duhovno zdravje ter samospoštovanje otroka. Priljubljene so igre z veliko gibanja, kjer volčiči urijo hitrost, moč, pa tudi spretnosti v medsebojnih odnosih. Skozi igro lahko otrokom približamo tudi skrb za osebno higieno. Npr. sestavimo kratek bans, med katerim si pred jedjo umijemo roke. Med igro lahko opazujemo različne odzive volčičev, saj ravno tu hitro opazimo različne duševne značilnosti in se nanje po potrebi odzovemo. Tu je vsaj toliko kot odziv na neustrezno vedenje pomembna pohvala. Pri razvajenih volčičih bodimo odločni. Stari volkovi naj bodo pozorni na to, kar lahko volčič stori sam. Čeprav lahko traja dalj časa, naj bo volčič čim bolj samostojen. Med izvajanjem ročnih spretnosti pogosto lahko slišimo: »Tega ne znam, poglej, kako je grdo!« ... To je velikokrat izzivanje pohvale, lahko pa gre za pomanjkanje samospoštovanja. Tu je pomembno, da volčič pozna svoje sposobnosti in talente. Duhovni razvoj lahko krepimo s pripovedovanjem svetopisemskih zgodb, povabilom med ministrante ...

Leta v četi so leta burnih telesnih sprememb. Pomembno je, da se mladostnik sprejema in da dobi občutek sprejetosti tudi v okolju. Ob povečani skrbi za telo ne smemo zapostaviti duševnega in duhovnega področja. Starši imajo vedno manjši vpliv na otroke, vedno večjega pa imajo vrstniki, zato je dobro, če se izvidniki in vodnice med seboj družijo tudi v prostem času. Pojavijo se lahko cigareti in alkohol, s čimer se moramo soočiti. Najbolj zaleže dober zgled. Spodbude mladostniki potrebujejo na duhovnem področju, saj iz širšega družbenega okolja teh podpor skoraj ni.

V klanu se telesne spremembe začnejo umirjati. Fant in dekle v klanu, posebej ob odhodu naj bi bila odgovorna, samostojna in klena skavta. Ni redko, da pri ljudeh, ki že prej niso imeli trdne opore opazimo veliko dovzetnost za vplive okolja, ki so žal pogosto slabi. Zoper to pomaga odkrit pogovor ter krepitev samozavesti.

Razvoj in danosti pri vsakem skavtu so različne, zato je za poglobljeno skrb najprimernejše osebno spremljanje. Telesno, duševno in duhovno področje so med seboj povezani in torej spremembe na enem, vplivajo tudi na ostali področji. Skrbimo, da bodo spremembe dobre. Vztrajajmo kljub napakam. Ne bojmo se vzgajati, pristopajmo k otrokom z ljubeznijo. Na to lahko gledamo kot na igro približevanja k dobremu. Se bomo igrali igrico?

Peter Kogovšek, Korajžni orel, Ljubljana 4

PREVZEMANJE ODGOVORNOSTI PRI POPOTNIKIH IN POPOTNICAH

Aprilska delavnica za voditelje PP je bila bogata in zanimiva. In kot vedno aktualna.

Razdelili smo jo na tri dele: 1. motivacija PP za prevzemanje odgovornosti; 2. kdaj, kje, kako in zakaj naj PP odgovornosti prevzemajo; 3. izčrpen pogovor o obeh temah.

1. NEKAJ UPORABNIH SKLEPOV GLEDE MOTIVACIJE (več najdete v knjižici Mateja Černetiča Motiviranje in vplivanje v skupini).

a. Kaj skavte motivira:

- akcija
- dogodivščine, tveganje, spremembe okolja
- priprava hrane
- provokacija
- navdušenje in motiviranost voditelja
- možnost izbire, skupno načrtovanje
- poznavanje tehtnega razloga, zakaj nekaj počnemo
- spoznavanje novih prijateljev
- oseben odnos voditelja
- humor
- občasno samostojno delo
- raznolikost in dinamičnost
- zdrava tekmovalnost
- vizija uspeha, možnost zmage, napredek
- igre
- uspeh, pozitivna povratna informacija, pohvala
- poznavanje ciljev
- pripadnost skupini, identiteta skupine, pozitivno ozračje v skupini
- skupna zabava, počitek, neformalna srečanja
- srečanja po domovih
- organiziranje večjih projektov

b. Kaj jih demotivira:

- kritiziranje, sarkazem, cinizem
- občutek brezperspektivnosti
- občutek nepomembnosti v skupini
- neinformiranost, kaj se sploh dogaja
- krivično nagrajevanje
- godrnjanje
- poudarjanje avtoritete vodstva
- nelojalnost vodstva do skupine in članov
- prilaščanje uspehov skupine s strani voditelja

2. O PREVZEMANJU ODGOVORNOSTI:

a. Napredovanje: naš cilj je pomagati PP, da stalno napredujejo - v četi so kot vodniki opravljali mnoge naloge in bili v mnogokrat odgovorni za druge – v noviciatu niso odgovorni niti sami zase, prevečkrat se jih »crklja«;

b. Začetek: na začetku (če jih je dovolj) naj prevzamejo naloge v skupinah ali v parih, da dobijo zaledje, pa še bolj zabavno se jim zdi (zaradi druženja) – razbija se strah pred odgovornostjo;

c. Jasne naloge: pomembno je, da se že na začetku jasno določi, kaj kdo dela in kako – razdelijo se redne naloge – če jih kdo ne opravlja, se z njim pogovori voditelj, lahko pa se pozneje skupina sama odloči, kako ukrepati;

d. Voditelj opazuje in spodbuja: večkrat se nam zgodi, da sposobnosti PP podcenjujemo, včasih pa jih lahko tudi precenimo – ugotoviti je treba pravo mero in pri tem upoštevati različne predispozicije:

- pomembno je PP opazovati – nekateri so že mladi sposobni prevzemati večje odgovornosti in se v tem dobro počutijo, potrebujejo pa začetno spodbudo, idejo (izrabiti pri razdeljevanju); drugim je to težje in je manjša odgovornost za njih že velika;

- PP imajo različne talente – pri prevzemanju jih lahko odlično izrabijo, moramo pa jih za to spodbuditi;

e. Kaj, če naloge nihče noče prevzeti, nalogo pa je treba narediti, zanjo smo se odločili kot skupina:

- skupino vprašamo, kdo bi bil najprimernejši za to nalogo in zakaj – morda bo predlagani tako lažje sprejel nalogo;

- koga, ki se nam zdi primeren, ali pa tistega, ki še nima naloge, pokličemo po telefonu – nekateri se lažje odločijo, če jih osebno nagovoriš;

- razmislimo, zakaj tega nihče noče prevzeti, kakšen smisel ima naloga;

- delamo sami in pokvarimo marsikateri namen;

f. Projekti:

- pri skupnih »projektih« ali nalogah mora vsak imeti svojo vlogo, tudi če so te različne glede na pomen in odgovornost;

- idealno je, da si naloge razdelijo sami, ker so tako najbolj motivirani;

- kadar projekt vključuje tudi druge ljudi

– kako lahko vemo, da so PP sposobni prevzeti nalogo in jo izpeljati do konca

→ včasih je dobro, če se malo opečemo: npr.: pripravljamo prireditev, nekaj dni prej pa se izkaže, da pol stvari ni narejenih; čeprav je težko, moramo na tem mestu dati prednost svoji prvenstveni nalogi (ukvarjanju z mladostniki) in jim pustiti, da se na lastni napaki česa naučijo (če bomo stvari končali sami namesto njih, se bodo naučili le to, da se vedno naredi samo, če ne gre drugače).

g. Kdaj ni primerno, da PP prevzemajo odgovornost:

- kadar se zavedamo, da je za prevzem naloge nujna neka zrelost, ki je PP najbrž še ni dosegel;
- kadar je izkušnja bistvenega pomena (brez nje naloge ni mogoče opraviti) oz. lahko brez izkušnje ogrozimo zdravje ali celo življenje človeka (npr. organizirajo plezanje, čeprav s tem nimajo izkušenj).

Sabina Rupnik, Optimistična muha, Brezovica 1

SKAVTSKA OBLJUBA - MANIPULACIJA?

Pred 2 leti sem se z »noviciatarji« pogovarjal o skavtski obljubi. Skavta, ki mu nošenje rutke ni kaj dosti pomenilo, sem po svoji stari navadi reševanja težav pri njihovem izvoru naposled vprašal, zakaj je dal skavtsko obljubo, kaj mu je to pomenilo? Njegov odgovor: »V vodu smo se imeli fino in ker sem želel še naprej hoditi k skavtom, je bil eden od korakov tudi obljuba. Pa saj je bilo dobro, žurka.« Fant se je torej odločil za obljubo zaradi čisto drugih vzgibov, le zaradi obljube same ne.

Voditelji se pogosto ukvarjamo z motivacijo. Kako motivirati mlade? Katere dejavnosti pripraviti? Naj bom manj strog voditelj? Kaj sploh??? Kadar beremo BP-jeva besedila, se vse sliši tako preprosto! Skavti si v njegovih knjigah želijo v naravo, hrepenijo po dogodivščinah, trudijo se biti dobri. Realnost pa je pogosto zelo drugačna.

Ali smemo od skavtinj in skavtov pričakovati, da bodo vsi tako navdušeni, kot jih opisuje BP? Ne moremo pričakovati, da bodo nekritično sledili vsemu, kar bomo pripravili. Toda to, da bodo veseli, dobri do prijateljev, spoštljivi do domovine, odprti do Boga, to, da se bodo vedno trudili za korak naprej, to pa smemo upravičeno pričakovati. Zakaj, vprašate? Ker so obljubili! Obljubili so, da bodo služili Bogu in domovini, pomagali svojemu bližnjemu ter spoštovali skavtske zakone! Kam pa pridemo, če se obljuba prelomi! Vsi poznamo razdrte zakone, šušlja se o duhovnikih, ki se ne držijo svojih obljub. Zakaj bi bila skavtska obljuba kaj drugačna, manj vredna?

Zdaj bi nas že več odgovorilo podobno kot omenjeni »noviciatar«: »Ker je pač ne izrečeš s tolikšno zavestjo, ampak bolj tako, za hec.« V tem prispevku bi rad sporočil, da obljuba ni igra, da je to resna stvar in da je za to, da se skavt odgovorno odloči zanjo, odgovoren voditelj!

Sedanji vzgojni namen je vzgoja za odgovorno odločanje. Prav odgovorna odločitev za obljubo se mi zdi najpomembnejša odločitev na skavtski poti. Ne le za mlajše skavte, tudi za voditelje. In vedno znova. Zato je pripravi na to odločitev treba nameniti vso pozornost!

Pri vsakem odločanju moramo videti pozitivne posledice svoje odločitve. Če se odločimo za potovanje, se zato, ker doživetja, ki jih pričakujemo, odtehtajo odštet denar. Če se odločimo za določen študij, se morda zato, ker nam je ta študij ali poklic pri srcu. Kaj pa odločitev za obljubo? Zakaj bi se kdo odločil za dolžnosti do sebe, bližnjega, domovine in Boga? Zakaj bi si nakopal še eno dolžnost??? O tem namreč govori obljuba. Tisti, ki obljublja, nase prevzema dolžnosti.

Vsaka (npr. matematična) teorija ima nekaj aksiomov, vse druge pa so iz njih izpeljane. V skavtstvu so ti aksiomi prav dolžnosti. Skavt je nekdo, ki čuti dolžnost do sebe, bližnjega, domovine in Boga. To je aksiom. Vse drugo, od kroja do motiviranih skavtov, molitve, spanja v bivaku, vse izhaja iz tega aksioma. In če pri nekem skavtu, mlajšemu ali voditelju, ta aksiom ne velja, bo zelo težko veljalo vse drugo. Težko bo nosil rutko, se vzdržal kajenja, prehodil 20 kilometrov na dan.

Še vedno ostaja odprto vprašanje, zakaj bi se kdo odločil za te dolžnosti. Nanj v tem članku ne mislim odgovoriti. Predlagam pa osebni premislek. Koliko osebnega zadovoljstva in koliko življenjskega dostojanstva mi je do zdaj že prineslo dejstvo, da sem skavt? Koliko ponosa? Koliko bolj zaradi tega spoštujem samega sebe? Koliko boljšo podobo imam o sebi? Moj premislek se konča v prid obljubi. Pa tvoj?

Matej Cepin, Plemeniti čuk

SVETOVNI FESTIVAL MLADIH V BARCELONI

Mladinski svet Slovenije v sodelovanju z Zavodom za mladino organizira mladinsko delegacijo, ki bo zastopala Slovenijo na Svetovnem festivalu mladih med 7.8. in 15.8. v Barceloni. Na festivalu se bo zbralo več kot 10 000 mladih iz celega sveta, ki bodo skupaj razpravljali o aktualnih problemih, spoznavali delovanje svojih vrstnikov na več kot stotih delavnicah in se zabavali.

Na razpis se lahko prijavijo starejši od 18 let in mlajši od 30, ki so pripravljeni kriti kotizacijo v vrednosti 200 EUR in stroške prevoza do Barcelone.

Svojo prijavo z osebnimi podatki, pošljite do 4.6.2004 na naslov info@mss.si. Zaželen je tudi kratek motivacijski sestavek, kjer lahko navedete, zakaj želite na festival.

Mladinski svet Slovenije bo prijavljene kandidate obvestil o nadaljnjem postopku do 10.6.2004.

Več informacij lahko najdete na www.worldyouthfestival.org. Morebitna vprašanja lahko naslovite na info@mss.si.

Seveda se moramo zavedati, da si skavtstva nismo izmislili sami in da je skavtstvo, ki ga živimo danes, prišlo iz tujine. Tega se še prevečkrat bojimo, vendar vsi skupaj ustvarjamo tisto preprosto in, upajmo, neminljivo skavtstvo.

BODI EDINSTVEN! – »BE UNIQUE!«

Organizatorji evropske skavtske konference WAGGGS-a in WOSM-a (od 17. do 21. aprila 2004 na Islandiji) so s tem geslom želeli poudariti različnost in edinstvenost vsake evropske in svetovne skavtske organizacije ter vsakega izmed nas. Nagovarja nas, naj ohranjamo svoje edinstvene lastnosti skavtstva ter spoštujemo vsakega posameznika. Naj različnosti izkoristimo vsem našim članom v prid.

Evropska skavtska konferenca je na vsaka 3 leta, udeležijo se je zastopniki vseh organizacij članic WAGGGS-a in WOSM-a. Tako naenkrat potekajo tri konference: WAGGGS-ova, WOSM-ova, na začetku in na koncu pa se obe združita v skupno konferenco. Vsekakor je Evropska regija edinstven primer, kjer potekata konferenci obeh organizacij naenkrat. Kot kaže trenutno stanje na svetovnem nebu, tega v drugih svetovnih regijah verjetno še dolgo ne bo.

Velikokrat vlada napačno prepričanje o srečanjih in konferencah v tujini, o njihovi koristnosti in smiselnosti ter o udeležencih. Zakaj tako?

Ko skavtska skupina postane steg, izvoli dva delegata, ki jo zastopata na svetu Združenja, skavtske skupine pa prisostvujejo kot opazovalci. Na jesenskem svetu potekajo delavnice, kjer udeleženci dobijo novo znanje, izmenjajo izkušnje, informacije ... Na plenarnem delu predlagajo spremembe, glasujejo, povedo svoje mnenje o aktualnih temah (npr.: denar, program, prihodnost ZSKSS). Kar nekaj stegov pošlje na svet Združenja vedno nove predstavnike. Ti potem poslušajo in preteče kar nekaj časa, preden razumejo proceduro, in še nekaj časa, preden si upajo kaj predlagati. Pomembno je, da imaš nekoga, ki te vpelje v celotno dogajanje.

Zdaj si zamislite malo večji svet Združenja, na katerem je 400 delegatov in opazovalcev (člani odprav so poverjeniki za različna področja, zaposleni ...), osebje, ki dela noč in dan, govorci in gostje.

Vsi našteti počnejo enake stvari kot mi na svetu ZSKSS, vendar na vsaka 3 leta. Sporazumevanje je seveda

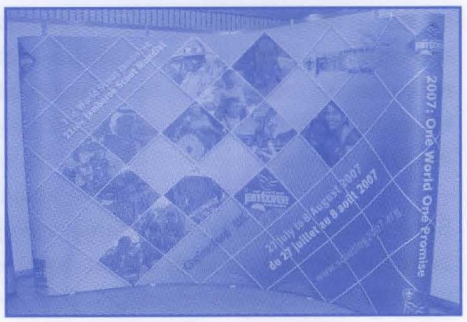

mnogo težje, zato je zelo pomembno, da obvladaš angleško ali francosko. Brez tega na konferenci nimaš veliko možnosti za spoznavanje čudovitega in pisanega sveta skavtskih organizacij, kultur, za skupno razmišljanje, predlaganje sklepov, sodelovanje na delavnicah, predstavitev svoje organizacije, skratka za »aktivno« sodelovanje. Zaradi oteženega sporazumevanja in ne ravno pogostih srečanj vse zadeve na evropskem in svetovnem skavtskem odru potekajo zeloooo počasi.

Vzameš si tudi kak trenutek in poklepetaš s prijatelji s prejšnjih dogodkov. Z njimi se pogovarjaš o programu, ki ga izvajate, o popotnikih, ki štrajkajo, o trenerjih, o delu v pisarni, o pridobivanju denarja ... Ko vidiš, da imajo nekateri podobne težave, s katerimi si ti razbijaš glavo, lahko v pol ure slišiš nekaj že preizkušenih rešitev. In si rečeš: Komaj čakam, da pridem domov, da to preizkusim (tako kot si mislite, ko pridete s tabornih šol ali z dobre delavnice na svetu Združenja)! Na konferenci spoznaš, da imamo probleme, s katerimi se ukvarjamo, hvala Bogu, vsi. V današnjem svetu velja edinstvenost samo, če jo imaš komu pokazati in jo s kom deliti. Tako so konference tudi zelo pomemben vir vseh mogočih uporabnih informacij, ki so nujno potrebne za razvoj Združenja.

Seveda se moramo zavedati, da si skavtstva nismo izmislili sami in da je skavtstvo, ki ga živimo danes, prišlo iz tujine. Tega se še prevečkrat bojimo, vendar vsi skupaj ustvarjamo tisto preprosto in, upajmo, neminljivo skavtstvo. Pri skavtstvu ni meja, zato se lahko z drugimi skavti pogovarjamo, skupaj iščemo rešitve. Ne gre samo za konference, gre za vsa srečanja, usposabljanje, popotovanja in taborjenja. Vemo, da smo pogumni in da se ne bomo ustrašili uporabiti ali dati nasveta, ki smo ga dobili od drugih med pogovorom, na svetu Združenja, na konferenci, taboru ... Pogovarjajmo se!

Odprava ZSKSS na konferenci na Islandiji aprila 2004

»PRESKOK MEJE« ODRASLIH SKAVTOV IZ NOVE GORICE

Bila je »bela nedelja« oz. nedelja Božjega usmiljenja, ko smo se odrasli skavti z družinami zbrali na pobočju Kekca nad Novo Gorico. Kljub dežju, ki je ta dan padal in padal, se nas je zbralo kar lepo število. Zbrali smo se, ker smo skupaj želeli »PRESKOČITI MEJO« od nepričevanja k vidnemu pričevanju.

Tik pod sedaj stoječo gostilno »Kekec« je nekoč stala cerkvica posvečena sv. KATARINI SIENSKI. Po drugi sv. vojni so jo tedanje oblasti porušile in zravnale z zemljo. Do nedavnega je bila tam praznina, vendar pa domačini vedo, da je to posvečena zemlja.

Odrasli skavti smo se odločili, da na ta kraj postavimo BOŽJE ZNAMENJE - KRIŽ. Iz akacije smo izdelali KRIŽ in ga simbolično z mislijo na Kristusovo trpljenje prenesli posamezno, v dvojicah in v skupini na kraj, kjer je stala nekoč cerkvica sv. Katarine.

Križ smo postavili na čistino tako, da je viden daleč na okrog. Naj tako tudi ostane. Naj mimoidočim naznanja, da je tu poseben, svet kraj. Mogoče pa bo ta križ tisti, pod katerim se bodo ljudje pokrižali, molili in Bogu zaupali.

Lep pozdrav!

Mirjam Marinič, BOKSS Nova Gorica 1

ZAPISKI LJUBEGA BOGA

Zelo sem vesel, ko vidim, kako petdesetletnik preživlja otroštvo. Zares je treba vse spremeniti prav od začetka. Mladostna doba je resnično prelepa, da bi jo tratile neizkušene roke. (To sem pred kratkim prišepnil na uho irskemu mislecu, ki mi je do neke mere simpatičen in je tistega dne po tem navdihu napisal: »Mladost je čudovita. Kakšna škoda, da moramo gledati, kako jo zapravljajo otroci!« V skoraj milijon letih, odkar je človek dobil obliko, je nastala iz otroštev taka godlja! Na svetu je tisoče odraslih, ki bodo vse življenje letali za otroštvom, za katero sta jih prikrajšala sadističen oče in brezbrižna mati.)

Kaj je v človeku najbolj večno? Otrok. To je otrok, ki ga privabljajo v človeku, ko spodbujajo njegovo lakomnost s tistimi gospodinjskimi aparati, računalniki, stroji, avtomobili, kjer gumbi delajo čudeže.

Ampak ne govorimo več o ljudeh, ki se vračajo v delno ali nepriznano otroštvo – mar ga drugi kdaj popolnoma zapustijo? Čeprav se v svojih pisarnah, v svojih tovarnah, v višavah svojih položajev držijo resno in odgovorno, pa od trenutka, ko se vrnejo v svoje sobe, ne govorijo nič manj otročje s svojimi ženami. Pootročijo svoje izražanje, svoj slovar, ki vsebuje kretnje kaznovanega otroka, otroka, ki kuha mulo, razvajenega otroka in tudi na pomanjševalnice na -ica in -itka, na vzdevke »ljubček«, »golobček«, »bonbonček«, ki so na svetu zvečer neznansko pogosto v rabi.

Pierre Daninos

Z NASMEHOM - KRATKI NASVETI ZA HOJO ...1.DEL

V hribe preprosto hodiš – vleče te ali pa ne. Ker nasvetov za hojo v naravo, če si že eden od tistih, ki to morajo početi – ni nikoli preveč, se mi zdi kar dolžnost, da povem nekaj lastnih izkušenj iz hribolazenja, ki bi lahko komu prišle prav.

1. nasvet: Pred leti sem hodil na tečaj iz hribolazenja. Bilo je zelo koristno, vendar mi je v spominu ostalo samo to, da je pri hoji navzgor vedno treba stopati na celo stopalo (podplat) in nikoli samo na prste. Preizkusil sem in ugotovil, da se res veliko manj utrudiš, če hodiš po celih stopalih, čeprav sem na predavanju dobil vtis, da predavatelj misli samo na to, da bodo čevlji enakomerno obrabljeni.

2. nasvet: Dihanje je izredno pomembno. Pri hoji čez Komarčo mi je nekoč star hribolazec (zelo živ je še danes) svetoval, naj si na začetku poti vtaknem med zobe zobotrebec in naj ga držim celo pot lepo med zobmi, pa ne bom nikoli zadihan. Dihanje je zelo pomembno. Znak nepravilnega dihanja je, da ti začne puščati nos, ko pa začno iz ust nekontrolirano teči sline, je že zelo narobe. Takrat se rajši obrni v dolino, da ne bodo drugi imeli sitnosti s teboj.

3. nasvet: Človek je vedno v dvomih, ali naj vzame s seboj pelerino, dežnik ali nič, če vremenska napoved ni najboljša. Najboljše je vreme brez dežja, pa še takrat na nas prežijo padavine, ki se jih nisi nadejal. Ko sem se pred leti grel na soncu pod napuščem koče na Ratitovcu, mi je točno na glavo priletel masten in tekoč iztrebek vrane, ki se je tudi sončila na strešnem žlebu nad mojo glavo. Zato priporočam: imej s seboj dežnik, po možnosti iz plastike, in pazi, kako se obnašajo vrane, kavke in druge leteče planinske lepotice.

Peter Repovž,
Hitri povž, BOKSS NM

MISEL

Pitagoro so vprašali, kaj misli o človeškem življenju. »Človeško življenje,« je odgovoril, »je kot olimpijske igre. Nekateri postavijo stojnice, trgovine in mislijo samo na dobiček, drugi si prizadevajo za slavo v borbi, ostali pa so samo gledalci.«

KAJ VSE SE NAM JE SKAVTOM ZGODILO NA DAN ZEMLJE 2004

(kratki utrinki z skavtskih stojnic ob Dnevu Zemlje po Sloveniji)

Če še vedno ne veste, praznujemo 22. aprila Dan Zemlje (in to prav vsako leto). No, letos smo pripravili oglaševalske stojnice, na katerih smo navijali za ohranjanje naših naravnih bogastev, predvsem naše slovenske vode. Ob tem smo izvedeli nekatere zanimive reči:

• Skavti iz Cerknega so preizkušali, koliko prostora zavzame 2050 kg starega papirja in dognali, da tako količino spraviš v en na roke porisan zabojnik za papir.

• **Škofjeloški skavti** so bili bitko za lepši jutri na večih koncih. Oni iz Škofje Loke 1 so aktivno osveščali ljudi o pomenu varovanja čiste vode in kot povratno informacijo izvedeli celo, da za vodo pač ni potrebno skrbeti. Kdo je ustrelil kozla, viri ne navajajo. Podobne akrobacije so izvajali tudi njihovi bratje iz Loke 2.

• **Skavti Koroške 2** so pošteno pljunili v roke in z vseh koncev navlekli kar 6000 kg starega papirja. Dobri trije na roke porisani zabojniki za papir.

• **Brezovica 1** prisega na ohranjanje pestrosti praznovanja Dneva Zemlje. Skavti so preizkusili mnogo aktivnosti, od čistilne akcije do raznolikih delavnic v »centru« Brezovice. Vsem skavtom in ostalim predlagajo tudi: »Z nasmehom vrzimo smeti v smetnjak. Malo za šalo, malo za res, pa vendar: kdo bo skrbel za naravo, če ne mi?«

• **Bovški skavti** so se na Dan Zemlje pripravili na tri načine: nekateri so na temo onesnaženja voda pripravili plakate, drugi so vodotoke v širši okolici Bovca fotografirali, tretji pa zbirali njihove vzorce. In pripravili so privlačno, pisano stojnico, polno informacij, na kateri so veselo in navdušeno »težili« mimoidočim in zaradi tega poželi splošno odobravanje.

• Iz **Ptuja 1** sporočajo, so počeli skoraj vse, kar se početi da. Imeli so delavnice za vzpodbujanje čutil, uma in duha na temo vode. Obiskali so čistilno napra**vo,** analizirali vzorce vode ipd. Najbolj jim je bila všeč stojnica, na kateri so imeli vzorce vode iz različnih krajev Slovenije (iz vodovoda) – Kopra, Ljubljane, Maribora in Ptuja; njihov Balu pa jim je 'zrihtal' tudi vodo iz Jordana, ki je bila največja atrakcija. Pravijo, da bodo drugo leto vsekakor pripravili še en tak žur. Take odločitve je vsekakor treba podpirati.

• **V Kranju** se je čistil kanjon Kokre, jemali vzorce vode in jih analizirali, vse skupaj pa so potem pošteno predstavili sredi mesta na fini stojnici. Odrezali so se celo tako dobro, da jim je neki navdušeni obiskovalec v znak naklonjenosti in za spodbudo prinesel nekaj skodelic kave iz bližnje gostilne. Našitke projekta si vsekakor zaslužijo.

• **Jurijevi skavti** iz **Šentjurja** so na svoji stojnici mimoidoče navdušili s skavtskimi pesmimi in igricami. Za nameček so jim še malo pokazali stare običaje pranja na roke z »riflo«, jih opozarjali na varčno ravnanje z vodo, prikazali več načinov filtriranja in čiščenja vode. Z anketo so jih povprašali o njihovem mnenju, kakšno je njihovo okolje in kaj lahko zanj storijo. Seznanili so jih tudi s stanjem voda v Šentjurju, katerih analizo so naredili na srečanjih. Na koncu so jim še razdelili poučni material. Akcijo so zaključili v upanju, da so v ljudeh prebudili vsaj kanček ekološke zavesti! Vsi upamo z vami.

Prebrali ste lahko le nekaj zanimivih vtisov, ker vseh ne moremo spraviti v Skavtiča. Skratka, skavti smo letos ob Dnevu Zemlje pošteno migali, kar je tudi lepo in prav. Vsako leto nas miga več in mislim, da naše prihodnosti na Zemlji še ni za odpisati.

V upanju, da bomo tudi vse druge dneve bolj misli na našo Zemljico, Vas pozdravljam

Peter Železnik, Hitri medved, Celje 1
Vodja projekta Dan Zemlje 2004

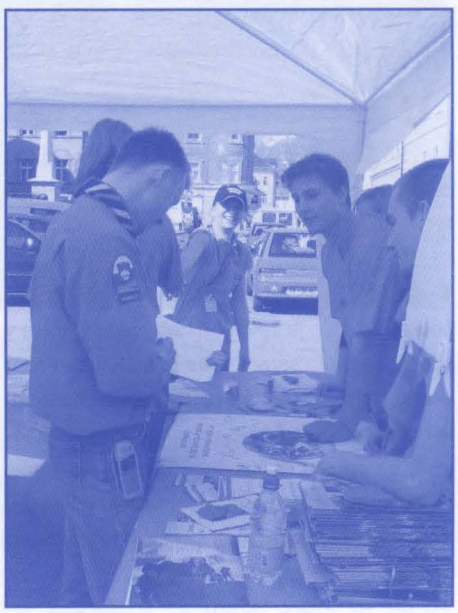

EKO AKCIJA V DOMŽALAH

Znamenom, da bi približali Dan Zemlje, 22. april, tudi našim sokrajanom, smo pred veleblagovnico Vele v Domžalah tistega lepega popoldneva postavili stojnico. Prostor smo okrasili s prikupnimi plakati, ki so jih izdelali volčiči na temo varovanja okolja, družbo pa sta nam delali tudi zabavni skulpturi iz smeti, delo naše čete, ki sta zbujali pozornost mimoidočih. Ljudje so se radi in v velikem številu ustavljali pri nas, reševali ankete in bili navdušeni, da nas mlade tako skrbi za čisto okolje. Domov so odhajali krepko založeni z raznimi brošurami, ki jih bodo, po odzivih sodeč, temeljito prebrali.

Maja Bertoncelj, Eko vidra, Domžale 1

SEMINAR O OKOLJSKI VZGOJI

Skavti naj bi živeli v tesni povezanosti z naravo. Voditelji naj bi mlajše skavtske sestre in brate vzgajali v pozitivnem odnosu do okolja, vendar pa je včasih to težko, saj tudi sami voditelji ne vemo, kako se lotiti te naloge oz. se niti ne zavedamo, da smo soodgovorni za vzgojo mladih tudi na tem področju. Z namenom, da se nekoliko bolje seznanimo z omenjeno problematiko, je trop za okoljsko vzgojo letos prvič organiziral seminar za voditelje ter ostale zainteresirane.

Dvodnevno srečanje je potekalo v začetku aprila na Brezovici pri Ljubljani. Pridružilo se nam je nekaj strokovnjakov iz različnih organizacij. Za začetek nam je nekaj o okoljski vzgoji povedal prof. dr. Boštjan Anko, večer je nadaljeval mag. Martin Šolar, ki nas je seznanil z delovanjem Triglavskega narodnega parka. Slovensko okoljsko zakonodajo nam je predstavil Klemen Bizjak preko zabavne simulacijske igre, za katero smo se kar precej zagreli in se odlično vživeli v svoje vloge.

Kot skavti, ki živimo v tesni povezavi z naravo, smo se podali tudi na teren, in sicer smo obiskali Ljubljansko barje ter njegove ptice. Barjanske skrivnosti nam je razkazal Žiga Iztok Remec. Po srečanju z njim je glavno vlogo prevzel vodja tropa za okoljsko vzgojo Peter Železnik iz stega Celje 1, ki nas je povedel v gozd, kjer smo s svojimi čutili zaznavali naravo. Metoda tekočega učenja, ki jo je Peter povzel po Josephu Cornellu, je vključevala igro prepoznavanja živali, bosonogi smo se sprehajali po gozdu, poslušali zvoke v naravi ipd. Zaključek srečanja je pripadal Majdi Kamenšek-Gajšek, s katero smo stopili v

svet raziskovanja narave.

Na seminarju smo zvedeli precej novih stvari (kot npr., da Triglavski narodni park obsega 4 % Slovenije) ter potrdili stare izkušnje (kot npr., da skavti ne bomo nikoli strokovnjaki za pripravo gresa, saj se vedno vse prismodi ☺. Kogar pa ni bilo na seminar, naj naslednjič dobro premisli o svoji udeležbi, saj je škoda opustiti priložnost za spoznavanje nečesa novega, za nabiranje skavtskih izkušenj in za ležanje v travi ob sončnem vremenu!

Nataša Kovačič, Čuteča čebela, Škofljica 1

ANALIZA ANKETE

1. Ali slučajno veste, kako se imenuje 22. april?

a) Dan varovanja pitnih voda
b) Dan Zemlje
c) Dan meteroloških postaj

91,84 % vprašanih je vedelo, da je Dan Zemlje na 22. 4.

Komentar: Očitno je akcija odmevna, ljudje Dan Zemlje poznajo

2. Se vam zdi, da živite v čistem okolju?

a) Da 41,92 %
b) Ne 56,8 %

Komentar: Verjetno bi pričakovali, da živimo – glede na Evropo – v zelo čistem okolju. Ljudje očitno ne mislijo tako.

3. Lahko naštejete tri najlepše vodne bisere v Sloveniji, ki so vam ostali v spominu?

Zmagala je Soča, sledita Bohinjsko jezero, Kolpa; dobro se je odrezal tudi Bled, Koritnica, Drava, slap Savica (?!), Triglavska jezera

Komentar: Zmagala je seveda Soča, presenetljivo se je uvrstila Kolpa – v zadnjih letih smo jo ponovno odkrili; Bledu očitno sloves upada, Drava in slap Savica sta se neverjetno uvrstila pred Triglavska jezera.

4. Katero vodo uživate?

a) Ustekleničeno 14,64
b) iz vodovoda 74,23
c) drugo 11,018

Komentar: večina Slovencev še vedno pije vodo iz vodovoda – pa je res dovolj kvalitetna?

5. Se vam zdi, da z vodo ravnate varčno?

a) Zelo 15,46
b) Dovolj 43,44
c) Premalo 41,14

Komentar: Deleži malo razočarajo – upamo lahko, da se streznimo, preden bo prepozno

6. Kaj bi lahko še naredili krajani na področju varovanja voda?

Največkrat omenjeni ukrepi:
- Ljudi bi morali bolj osvestiti o varovanju voda
- Potrebno bi bilo urediti kanalizacijske sisteme
- Potrebovali bi čistilne naprave
- Potrebovali bi boljšo zakonsko ureditev
- Omejiti bi morali izpuste kmetijstva v okolje
- Z vodo bi morali bolj varčevati
- Potrebno je urediti deponije odpadkov
- Za pranje avtomobilov in zalivanje vrtov bi morali up
  orabljati deževnico
- Zmanjšati bi morali izlive nevarnih in strupenih snovi v
  naravo

Vseh anktetiranih: 368 ljudi po 5-tih mestih

Trop za okoljsko vzgojo

NOVA GORICA 1

Nova Gorica

Je mlado mesto, bilo pa naj bi tudi mesto mladih. Pod svojim okriljem združuje približno 18.000 ljudi, ki so se v času njegovega nastajanja selili vanj iz vseh koncev Slovenije. Med Sveto goro oz. Skalnico, kakršno je njeno prvotno ime, ter Sabotinom teče reka Soča, o kateri je Simon Gregorčič, Goriški slavček, zapisal: »...ogromna solza se mi zdiš, a še kot solza – krasna!«

Od Ljubljane smo oddaljeni 120 km, naša največja znamenitost pa je seveda Perla – igralnica, v katero redno zahajajo množice, predvsem italijanske narodnosti. Poleg tega je tu še Solkanski most in seveda novi »Mozaični trg«, ki je po padcu meje nedavnega 1. maja povezal dve mesti v eno samo.

Nekaj o zgodovini našega stega

Za začetek nekaj podatkov iz naše kratke zgodovine, na podlagi katerih se boste lahko prepričali, da smo mlad, toda dejaven steg. Skavti so se v naši župniji Kristusa Odrešenika začeli redno zbirati 1995. leta. Naše prve obljube so se nam dogodile 18.02.1996, ko je v kleti župnijske cerkve obljubilo 5 skavtinj in en skavt, danes pa se nas v teh prostorih redno srečuje že kar 91 članic in članov, poleg njih pa še 15 odraslih skavtinj in skavtov. Status stega nam je ZSKSS dodelil v marcu 1998, tako da smo letos upihnili že šesto svečko zapored in kakor se za šestletnike spodobi, je tudi naš steg razigran, nagajiv ter nasmejan. Pobudo za njegov nastanek sta dala Evgen Boltar in Bogdan Vidmar, že od vsega začetka pa se srečujemo v skavtski sobi, ki je po svoji prvotni funkciji pravzaprav župnijsko zaklonišče. Pa ne da ne bi mogli najti drugega prostora, temveč se s tem le držimo skavtskega gesla, ki v odgovor pravi: »Vedno pripravljeni!«

IME STEGA IN VEJ:

Steg Angelske vrtnice

Simbol našega stega je vrtnica, ki je obenem simbol mesta Nova Gorica, hkrati pa je vrtnica tudi simbol Marije. Nova Gorica kot že rečeno leži pod Sveto goro, kjer je Marijino svetišče.

Angelska pa zaradi nadangela Gabrijela, kakor se tudi imenuje bližnji hrib Škabrijel - /izvorno: Sv. Gabrijel/ in zato, ker se kot skavti trudimo biti dobri.

BARVE RUTKE POMENIJO:

siva – sivina in pustost mesta, betona, otopelost in neprestano hitenje ljudi, ...

roza – vrtnica, svetla stran mesta, mladost, veselje, toplina in ljubezen, vse kar vnašamo vanj...

IMENA VEJ:

KRDELO NAVIHANIH SMRČKOV (šteje 30 članov, vodijo ga trije voditelji)

ČETA ZAHODNE STRAŽE (šteje 32 članov, vodijo jo štirje voditelji)

KLAN ZAHODNIH POTI (NOPP deluje v povezavi z skavtsko skupino Nova Gorica 2 in šteje 8 članov, vodijo ga štirje voditelji, klan pa šteje 9 članov in ga vodita dva voditelja)

Najbolj dekliški vod: Tarantele

Najbolj fantovski vod: Aligatorji

Pravzaprav so Tarantele, poleg Orlov in Medvedov fantovski vod, Aligatorje pa tako kakor Pande sestavljajo pripadnice nežnejšega spola ... ☺

DOSLEJ NAJVEČJI PROJEKT:

LMB 2003, v sodelovanju z skavtsko skupino Nova Gorica 2, z zamejskimi, italijanskimi skavti ter še z odraslimi skavti iz Italije, Avstrije in Slovenije. Prireditev je potekala na sedanjem trgu obeh Goric, ko je tam še stala meja in so jo odstranili prav zaradi prihoda LMB.

Število obiskanih stegov v tem letu – dogodki drugih stegov: Berkmandlc (Idrija 1), Jakec (Logatec 1)

NAJVEČ : NAJMANJ

Najbolj simpatičen voditelj: soglasno smo izglasovali Maria Galuniča – a ni lušten?

Oseba z najdaljšo skavtsko zgodovino: Ja Bi-Pi, kdo pa???! Kaki skavti pa ste, če niti tega ne veste???

Najvišji skavt: Reščič

Najbolj simpatična nerodnost: Nekoč so se v ranem jutru nadebudni skavtje z vlakom odpeljali proti kraju njihovega zimovanja. Na izstopni postaji, ko so se že jeli zbirati v zbor, pa jim je začel nekdo nadvse navdušeno mahati ter vzklikati iz ravnokar premikajočega se vlaka. Najprej so mu tudi oni veselo mahali nazaj, vse dokler niso ugotovili, da nosi rutko in da to je vendar K****! K sreči je strojevodja vso reč pravočasno zapazil in svojo vožnjo končal že po prvih desetih metrih...

Internet naslov:
http://nova-gorica1.skavt.net

Dodatek:
ŽIVLJENJE NI PRAZNIK, ŽIVLJENJE JE ŽURKA

Tereza Tomažič, Razgledani aligator, Nova Gorica 1

Pred nami so poletni tabori in verjetno moramo vsi skupaj priznati, da se tabor pogosto vpiše med naše najlepše spomine ... Verjetno zato, ker se na taborih spletajo posebne vezi, ker se takrat ponovno v nas prebudi skavtski duh, ker takrat dobesedno dihamo z naravo... Največ tovrstnih izkušenj imajo navadno za sabo tisti, ki so najdlje pri skavtih. Zato sem pobarala nekaj voditeljev, da mi napišejo, kateri dogodek se jim je najbolj utrnil v spomin in zakaj. Lahko rečem, da je bilo prav zanimivo brati o njihovih prigodah. Upam, da bo zanimivo tudi tebi.

Monika Kovačič, Pozorni orel, Nova Gorica 1

Še vedno moj plamen v srcu hrani dogodek, ki se mi je zgodil pred davnimi devetimi leti, na mojem prvem poletnem taboru. Po enem letu, preživetem v noviciatu, sem dal skavtsko obljubo, zvečer pa sem bil z brati in sestrami skavti sprejet v klan Zbrani z vseh vetrov. To je bila gotovo najlepša in najbolj intimna ceremonija, kar sem jih doživel pri skavtih. Po obljubah smo bili cel dan na trnih in premišljevali smo, kaj nas čaka zvečer. Voditelji so bili tudi zelo zelo skrivnostni.

In potem se je zgodilo. Zbrali smo se na travniku in zavezali so nam oči. Prijeli smo se za roke in nekdo nas je začel voditi. Bilo nas je grozno strah, kar si lahko čutil po stiskih rok sosedov. Strah se je kmalu začel spreminjati v neko zaupanje, vero. Voditelj nas je varno in dobro vodil. Čez čas so nam odvezali oči in stali smo pred majhno cerkvico. Enega za drugim so klicali v cerkvico z vprašanjem, če se hočemo pridružiti klanu. Ko smo bili vsi zbrani, smo ob soju sveč prebirali razne misli in peli pesmi. Energija, ki je takrat plavala med nami, je bil enkratna in nekaj posebnega. Mislim, da sem tudi zaradi te energije, tega skavtskega duha skavt. Kaj morem, postal sem odvisen ☺ Srečno pot!

Peter Železnik, Hitri medved, Celje 1

NAJLEPŠI UTRINKI S POLETNIH TABOROV...

Samo za vas v sledeči anketi odgovarjajo dolgoletni skavtski voditelji

Dogodkov iz mojih skavtskih potepanj je malo morje. In ob marsikaterem se mi nariše nasmeh. Vsem za pokušino pa opis enega izmed njih:

Bilo je davnega leta 1999, ko smo se z volčiči in volkuljicami podili okrog Sv. treh kraljev. Bili smo Kekci in Mojce in jaz sem takrat še kot popotnica z užitkom srkala vse dogodivščine. Ena izmed njih je bila tudi ta, da sva se dve voditeljici in Rožle ter Brincelj za cel dan skrili v tabu sobo, ker nas je ugrabil Bedanec. Poteptali sva travo okrog hiše, pustili tam telovaden copat in rutko ter se skrili v hišo. Potem sva skozi okno poslušali vzklike otrok. Bili so zgroženi, prestrašeni, osupli. Najbolj mi ostaja v spominu izjava moje zdajšnje volkuljice: "Joj, kaj bo pa rekla njuna mama, ko ji bomo povedali, da ju ni več!" Celo krdelo naju je pozno v večer iskalo po hribu in hotelo rešiti pred Bedancem. Seveda naju niso našli. Sva se pa morali midve še celo noč in naslednji dan pridno skrivati, se tihotapiti na WC in biti tiho kot miški, da naju ne bi odkrili. Videli sta naju le hčerki ene od voditeljic, ki sta seveda imeli vstop v tabu sobo. Vendar sta molčali, ne glede na vsa zasliševanja in ponudbe podkupnin volčičev in volkuljic. Seveda so naju potem rešili, mi smo ujeli Bedanca in vse se je srečno izšlo. Še vedno pa se vedno znova nasmejem ob spominu na Rebekine besede: "Joj, kaj bo pa rekla njuna mama!" Zakaj mi to ostaja v spominu? Ker je bilo razburljivo, ker je bilo drugačno, ker je bil to moj prvi tabor z VV! Se že veselim letošnjega!

Nataša Mihelj, Prizadevna ježevka, Akela krdela Prepihanih kožuhov

Potovalni tabor z noviciatom. Člani polni energije, idej, idealov, moči, ... A štiri urno pomikanje ob in čez reko, veliki nahrbtniki, ožuljene noge, so upravičeno spraševale: »Ali je še daleč?« Vzklik voditeljev »Na pot!« je dal svoj odgovor... Posameznik ni verjel, da še lahko, a skupaj smo verjeli, da še zmoremo! Z utrujenimi koraki, še naslednji dve uri hoda, sredi noči, dospemo tik pred obljubljeno deželo. Pet šotorov je postavljenih v treh minutah, zaključek dneva z molitvijo v eni minuti in ne boste verjeli – ni minilo deset minut in že vse spi. Načrti in želje o kraji zastave v taboru skavtov (ki so taborili nekaj deset metrov vstran) so se zazibali v globok spanec. A veselje ob jutranjem vzhodu je bilo neizmerno, ves napor se je splačal – pred nami je skupaj s soncem vstala Mojzesova obljubljena dežela.

Milena Pačnik, Leteča levinja, Koroška 1

Najbolj mi je ostal v spominu potovalni tabor s kolesi po Črni Gori. Tam smo ravno naleteli na jugoslovanski jamboree, kjer so nas zelo prijazno sprejeli, pa čeprav samo za tri dni. Za popotnico pa so nam pripravili še ogromno hrane, med drugim tudi 2-kilogramski kos sira, kar je mene osebno zelo razveselilo ☺.

Petra Mausar, Iskrena vidra, Brezovica 1

Zbrala: Monika Kovačič, Pozorni orel, Nova Gorica 1

MATJAŽ ODHAJA NOVIM IZZIVOM NAPROTI

O samem začetku delovanja skavtske oddaje smo že pisali. A tokrat ne morem iti mimo, da ne bi vsaj malo omenila naših začetkov. Eden prvih pobudnikov za oddajo je bil Matjaž Gerčar, naš dosedanji urednik. Misel, nastala na Jakcu 2001, se je kaj kmalu uresničila. In januarja tega leta je minilo dve leti, odkar nas lahko slišite iz valov radia Ognjišče, vsak drugi in četrti četrtek v mesecu, ob 18.15. Dve leti nas je usmerjal in vodil Matjaž. »Baterija se izprazni«, pravi Matjaž »ni novih idej.« Zato se je odločil, da zapušča mesto urednika in se poda v nove vode, nove izzive, dokler se baterija ne napolni ...

V ta namen sem pripravila kratek intervju z njim, njegov pogled na ti dve leti ustvarjanja oddaj ...

Kaj si želel doseči z oddajo?

Skavtska oddaja je bila v začetku mišljena kot predstavitev skavtov širši javnosti. Kasneje smo ugotovili, da mora obveščati tudi skavte same. In moja vizija Skavtske oddaje je bila že od začetka, da oddaja postane prepoznavna v slovenskem skavtskem prostoru in pa tudi v slovenski javnosti. Želel pa sem tudi, da oddaja postane del skavtstva, da postane del vsega dogajanja med skavti.

Kaj ti je pomenila oddaja?

Oddaja mi je od vsega začetka pomenila izziv. Izziv, ki sem ga sam sprejel in za

katerega sem sam skrbel, da je bila to vedno čudovita pustolovščina. Za oddajo bi lahko rekel, da je bila kar precej časa skoraj na prvem mestu v mojem življenju. Bila je del mene in bo vedno del mene.

Kaj ti je oddaja prinesla?

Oddaja Skavtski potep mi je v prvi vrsti prinesla mnogo čudovitih prijateljstev ter mnogo dobrih poznanstev. V oddajo mi je bil izziv pripeljati čimveč gostov, kar mislim, da mi je s pomočjo vse ekipe tudi zelo dobro uspevalo. Zagotovo je bila to oddaja z največ gosti v studiu na Radiu Ognjišče, prav gotovo pa tudi na splošno po radijskih postajah. Oddaja mi je prinesla tudi ogromno znanja predvsem pa ogromno izkušenj.

Tega, kar se naučiš pri vodenju takšne oddaje in kar se naučiš v etru pred ušesi vseh poslušalcev, te ne more naučiti nobena šola.

Matjaževa misel za konec:

»BP je dejal: Pustite ta svet za spoznanje boljši kot ste ga prejeli. Jaz pa bi vam še dodal: Uživajte v tistem kar radi počnete in svet bo boljši. Vedno iščite izzive in bodite fantje in dekleta odhoda. Zreli in pripravljeni na novo pustolovščino.

Na koncu pa bi se rad zahvalil še vsem, s katerimi sem sodeloval od prve oddaje pa vse do sedaj. V veselje mi je bilo delati z vami in vem, da vam bo v naprej še bolje uspevalo. Veselim pa se že našega naslednjega snidenja ob kakšnem drugem projektu in drugem izzivu. Pa srečno pot ...«

Uredništvo Skavtskega potepa želi Matjažu srečno pot, kamor koli ga bo zanesla, v upanju, da se mu bo stožilo po skavtski oddaji ☺

Srečno pot, Matjaž!

Uredništvo Skavtske oddaje

ENE SVA KRVI JAZ IN TI OZ. SIAMO DI UNO STESSO SANGUE, TU ED IO

Stari volki smo ponovno odkrili italijanske katoliške skavte AGESCI na lanski TŠ Metode VV, ko smo gostili regijsko vodstvo veje VV Furlanije – Julijske Krajine. 6. marca 2004 smo se jim zato pridružili na srečanju veje v Azzanu Decimo.

Po uvodnem skeču smo prisluhnili predavanjem o vlogi voditelja – kateheta, duhovnem razvoju volčiča in pripomočkih metode VV na tem področju. Za voditelja je namreč bistvena dvoja zvestoba: Bogu in človeku. Prvo doseže z molitvenim življenjem in zakramenti, drugo pa s poglabljanjem skavtske metode.

V popoldanskem delu v skupinah smo izmenjali praktične izkušnje ter pripravili vprašanja za plenarni del, kjer smo s pomočjo vseitalijanskega Baluja reševali naše težave. Frančiškov večer je prinesel primer kateheze ter skupno ugibanje, kako bi Frančišek ravnal danes in pomagal volčičem iskati Nebeškega Očeta ter slediti Njegovi volji.

Nedeljo smo začeli s preverbo spanja. Po stoječemu zajtrku smo doživeli biblijsko zmedo, ki nas je uvedla v delavnice o bibličnih igrah, načinih podajanja bibličnih zgodb, katehezi za odrasle volčiče ter o katehezi na taboru. Srečanje smo končali s sv. mašo in nepozabnim refrenom: Perfeta leticija. Frančišek je že vedel, kaj je treba iskati.

"Ene sva krvi jaz in ti!" smo ob slovesu rekli bratom po kožuhu. "Odslej bomo spet skupaj ulovili kak plen!"

Bogdan Magajna, Sivi brat, Sežana 1

P. S. Obsežen potopis o odpravi v Azzano te čaka na http://skavtc.skavt.net.

EVROPSKA SKAVTSKA KONFERENCA 2007 ZAUPANA SLOVENIJI!

Že pred novim letom smo se slovenski skavti in taborniki s skupnimi močmi odločili kandidirati za gostitelje evropske skavtske konference, ki bo potekala leta 2007. Nekajmesečne priprave, zelo dobra predstavitev, za katero smo poželi veliko čestitk, ter navdušenje naših predstavnikov skavtov in tabornikov se je resnično obrestovalo. Delegati evropske skavtske konference aprila letos, ki je potekala na Islandiji, so nam zaupali to pomembno in odgovorno nalogo. Obljubili smo, da se bomo potrudili po svojih najboljših močeh in udeležencem pripravili nepozabno konferenco. Zahvala vsem skavtom in tabornikom, ki ste sodelovali v pripravah in izvedbi kandidature.

Od 17.-21. aprila 2004 je v Reykjaviku, Islandija, potekala evropska skavtska konferenca WAGGGS, WOSM posamezno in skupna evropska konferenca WAGGGS+WOSM. Geslo konference je bilo »Be Unique«, s čim so organizatorji želeli poudariti različnost evropskih skavtskih organizacij in vsakega posameznika v družbi.

Konferenca je potekala po ustaljenem ritmu predstavitev, predlogov sklepov, amandmajev, glasovanj in volitev. Med rednimi sejami so potekale različne delavnice, posvetovanja, predstavitve, razstave in srečanja.

Zaradi razpršenosti udeležencev po različnih, dokaj oddaljenih, lokacijah hotelov ter konference krajše za en dan kot običajno ni bilo ravno veliko trenutkov namenjenih spontani izmenjavi informacij, izkušenj ter druženju med udeleženci ... Nič zato, bomo pa to udeležencem omogočili na konferenci v Sloveniji.

WAGGGS in WOSM sta na volitvah pridobila nove člane evropskih odborov. Tako je nova načelnica evropske regije WAGGGS Diane Dixon iz Irske, nova načelnica evropske regije WOSM pa je Lidija Pozaić iz Hrvaške.
Obema je to že drugi mandat služenja v evropskih odborih. Upamo, da se bosta dobro odrezali.

Korana Kovačevič, Spretna veverica, Postojna 1

EUROJAM 2005 - ENGLAND

Si lahko predstavljaš svojo življensko dogodivščino?

Si lahko predstavljaš taboriti z več kot 20.000 prijatelji?

Si lahko predstvljaš EuroJam?

- **Kakšen je občutek Eurojama?**
- **Je tisočkrat večji od tvoje čete, novi ciata, klana?**
- **Je desetkrat ali dvajsetkrat večji od večine mednarodnih taborov?**
- **Vzdušje bo nepozabno!**

o Dvanajst dni od 29. julija – 10. av gusta 2005, napolnjenih z novimi dogodivščinami in novimi prijatelji (za člane mednarodnega osebja po nekaj dni več prej in potem)

o Skavtinje in skavti stari poleti 2005 med 14-18 let

o Hylands Park, Chelmsford – Essex – Anglija (1 ura od Londona)

o Bodi član ekipe mednarodnega osebja

o Organizirana bo uradna odprava ZSKSS

o Odloči se in prijavi se najkasneje do 15. avgusta 2004

Program tabora je sestavljen iz večih delov. Eden od njih je bivanje izven tabora ter raziskovanje angleške pokrajine in mest. Ti izhodi bodo trajali predvidoma dva dni. Drugi pomemben del je priprava predstavitev in sodelovanje v tako imenovanih EuroVillah, ki bodo razdeljene na več regionalnih centrov in bodo predstavljale srce vsega dogajanja. V njih se bodo vsi udeleženci vsakodnevno srečevali, izvajali in prisostvovali v delavnicah, razstavah, aktivnostih.

Poleg sodelovanja v EuroVillah bo še veliko možnosti za obogatitev skavtskih veščin, preizkušanju svojega skavtskega znanja, sodelovanju v različnih pohodih, igrah in odprtih delavnicah.

Če se ti porajajo kakšna vprašanja, dvomi, predlogi, prosim, stopi v stik z nami.
korana.kovacevic@skavt.net
medo@skavt.net

EuroJam bo izziv vsem vam, udeležencem, da aktivno prispevate k oblikovanju naše družbe s svojimi idejami in projekti, ki jih boste izvajali na tem taboru. To bo največji evropski skavtski dogodek v zednjem desetletju, ki ga ni zamuditi!

Pogoje udeležbe, prijavnice, cene in program dobite pri svojih voditeljih čet, noviciatov in klanov ali na
www.medo.skavt.net
www.eurojam.org

Trop za mednarodne odnose

DAN SKAVTSKE SKUPINE IN ZAKLJUČEK DNEVA ZEMLJE

Če do petka, 23. aprila 2004, vsi skavti novomeške skavtske skupine nismo natančno vedeli, kdo goduje na ta dan, je od takrat drugače. Zakaj? Na to sončno popoldne smo se skavti skupaj s starši zbrali v Šempetru z dvema namenoma: obeležiti ta dan kot dan skavtske skupine in zaključiti triletni program »MamamiaBaterija«, saj je 22. april svetovni dan Zemlje in tako smo se hoteli spomniti tudi na Zemljo. Peš smo se podali na približno 1,5 ure dolgo pot od parkirišča na Otočcu do cerkve sv. Jurija na vrhu hriba. Med hojo je bilo veselo, nasmejano, ... tako kot je vedno pri skavtih. Hrib nas je kar izmučil in mislili smo, da se pot ne bo nikoli končala, vendar se je cerkvica kmalu pokazala. Vstopili smo in sodelovali pri sv. maši.

Po končani maši smo naredili krog in zaključili z ekološko akcijo, ki smo jo začeli spomladi 2001 – zbirali

smo prazne baterije, ki nam ne služijo več in so škodljive za okolje. V tem času smo jih zbrali okoli 70 kg. Že pred tem smo jih predali Komunali Novo mesto, ki bo poskrbela za ustrezno uničenje, vendar pa smo se odločili, da bomo z zbiranjem še nadaljevali in tako prispevali k čistejšemu okolju. Klanovci smo pripravili kratek program, da so tudi ostali prisotni zvedeli, čemu smo se zbrali. Potem je sledilo še nekaj bansov, sladkanje s piškoti in nazadnje še odhod v dolino – spet s petjem in smehom.

Vrnili smo se utrujeni od poti, vendar z lepimi občutki. V prihodnosti si želimo še takšnih druženj, ko se skupaj zberemo vsi Gorjanski medvedje, od najmlajših volčičev do najstarejših odraslih skavtov.

Reporterska želva, Novo mesto 1

UJEMI ME 2004

Mi smo zmogli in smo ujeli srečanje vej PP Ljubljanske regije v Moravčah, čeprav z deset minutno zamudo. Po uvodu smo se v telovadnici razporedili v ekipe, ki so predstavljale države evropske unije – stalne članice, pristopnice in nevtralne države. Delo sicer ni bilo lahko, vendar smo si lahko med seboj pomagali in tako zbirali podatke o prebivalcih, znamenitih mestih in posebnostih – Islandija je predstavila gejzirje, Nizozemska tulipane in »travo«, Norveška pa seveda svoje zimske junake. Tako je vsaka ekipa zaplesala svoj ples in se predstavila s smešnim prizorom iz njihove države.

Po polurnem sladkanju s piškoti, sadjem in pitju soka smo se odpravili na šest točk, kjer smo se šli samokolnico, prenašali smo vodo v krožniku, se šli slalom z lestvijo, pri čemer si moral pospeševati in nato zavijati med lesenimi količki, igrali smo se tapkanje z žogo v krogu in pa na koncu seveda še žagali deblo – nekateri so to poskušali trikrat in seveda dobili nagrado za naj umetniško oblikovan kos lesa, kar pa pri končnem točkovanju ni pomagalo. Bili smo že vsi na koncu z močmi, vendar so se organizatorji izkazali in tako smo dobili se nekaj za pod zob.

Na koncu je zmagala Estonija in za nagrado dobila armaflekse, ki si jih je prislužila tudi s postavljanjem piramide na športnem igrišču. Bilo je prijetno in sončno vreme, dobili pa smo tudi lepe našitke, ki se lepo podajo na kroje. Nekateri smo se spoznavali še ob iskanju avtomobilskega platišča, vendar je to že predolga zgodba za ta članek! Bilo je lepo, spoznali smo veliko novih prijateljev in vžgale so se celo nekatere ljubezni. Se vidimo drugo leto v upanju, da nas bo še več!

Luka Klobučar, Škofja Loka 2

ZAPIS NEKEGA DNE

Ko je vsa Slovenija praznovala vstop v EU, ko so že vrabci na vejah čivkali o najmanjših podrobnostih v EU, o njenih sedanjih in prihodnjih članicah, se je skupina skavtov iz stega Škofja Loka 2 odločila, da pripravi sama sebi edinstveno kresovanje.

Nace in Tomaž sta prevzela pobudo za organizacijo. Nista se mogla izogniti aktualni temi ter sta tudi nas razdelila v dve mali novonastali državi. Imeli smo celotno proceduro sprejemanja. Kot Slovenija, smo bili tudi mi na začetku nemalo zbegani, kako & kdaj & kje & zakaj & kdo. Vprašanj je bilo mnogo, odgovorov nanj pa ne. A so nas skavtski komisarji lepo vodili in usmerjali. Da ne bi prišlo do previsoke napetosti v ozračju, nas je prav prijetno hladil spomladanski dež. In kaj hitro smo se združili v pakt.

Skupaj smo pripravili vse potrebno za ogenj. Predno pa smo se prepustili užitkom sedenja okoli ognja, se je bilo potrebno še malce razmigati. Ja, žogobrcanje s pohodniškimi čevlji vsekakor ni bila najboljša izbira. Zmagovalci pa smo bili vsi preživeli, saj je bilo sojenje skavtsko pravilno. Malce smo zbudili še nase sive celice in preverili naše znanje o EU. Bilo je zadovoljivo. Vsi pa smo že čakali, da se prižge ogenj, saj se je v trebuhu že plazil pajek, ki je oznanjal lakoto. Ja, brez klasike na tak dan pač ne gre – pečene hrenovke in tvist so bili ponovno na našem jedilniku. Ogenj je prijetno gorel in nas grel, večerja se je kuhala oz. pekla, nas pa je klepet potegnil globoko v noč. Na hitro smo pospravili za seboj ter se odpravili vsak na svoj konček nove velike države EU. Kako bo v prihodnosti, ne vem, v tej naši mali državi je bilo prijetno.

Za konec: kje in kdo smo bila priča temu dogodku – Kresovanje 2004 – bili smo na nekem travniku v Gorajtah, blizu Škofje Loke, prisotni pa so bili člani PP in SKVO z izjemo posameznikov, katerih dogodek pač ni prevzel.

Marija Kozina, Škofja Loka 2

SKAVTSKI IZPIT

8. 5. 2004 ob 16:00 smo se zbrali v Retečah, kjer smo dobili zemljevid in nadaljna navodila. In že smo se odpravili proti prvi točki. Tam so bili Nace, Mojca in Štefan in je bilo potrebno pokazati znanje iz orientacije in uporabe kompasa. Na drugi točki sta nas že veselo pričakovali Kristina in Mici. Tu smo preizkusili znanje o prvi pomoči, morali smo oskrbeti zlom golenice pri ponesrečencu ter narediti nosila za ponesrečenca. Odpravili smo se do tretje točke, tam smo pokazali znanje iz vozlov in narediti bivak iz naravnega materiala. Na tej točki so nas preverjali Matevž, Jernej in Aljaž. Na tej točki smo bili uspešni, zato smo se z veseljem odpravili do naslednje točke, kjer smo morali pokazati nekaj skavtskega znanja. Erika, Mateja in Andreja so od nas zahtevale le skavtsko obljubo, molitev PP, starostne veje pri skavtih in najboljše od tega, zapeti skavtsko himno. Tu smo opravili naloge brez spodrsljaja, saj smo vendar skavti. Zato smo hitro odpravili na zadnjo točko. Tam sta znanje od nas zahtevala Neža in Luka. Povedali smo nekaj o zgodovini skavtstva in seveda skavtske zakone. Po končanih točkah smo odšli k sveti maši. Po maši pa smo izvedeli rezultate – vsi smo uspešno opravili izpite in veseli smo se vračali proti domu.

Urban Kožuh, Škofja loka 2

1. TRADICIONALNI ODBOJKARSKI TURNIR

V soboto 8.5.2004 se je ob Zbiljskem jezeru zgodil 1. tradicionalni odbojkarski turnir v organizaciji klana Kvakica Ljubljana 3. Čeprav je bilo vreme zjutraj res slabo, smo se v zadnjem trenutku, kjub začetni odpovedi zaradi slabega vremena odločili izpeljati turnir. Turnir smo začeli z slovesnim dvigom skavtske zastave, med tekmovanji pa nas je spremljala glasba. Med 6 klanovskimi ekipami so potekali napeti dvoboji, polni akcij in preobratov, najbolj pa se je izkazala ekipa A je to... iz Kamnika 1, ki je zmagala prav vse tekme. Poleg njih so se turnirja udeležili tudi klan in noviciat Ljubljana 3, Grosuplje 1, Vir 1, ter ekipa Ljubljane 4. Vzporedno s tekmovanjem v odbojki je potekalo tudi tekmovanje za najboljšo sladico, kjer je zmagala sladica Ljubljane 4, navdušila pa je tudi sladica ekipe Vir 1, katere sliko si lahko ogledate tudi na strani od turnirja, kjer so objavljene tudi ostale fotografije in rezultati od turnirja. Ker vemo, da vas je kar nekaj slabo vreme zjutraj odvrnilo od udeležbe na turnirju, vam lahko povemo, da so igre potekale v sončnem vremenu in da je bilo vzdušje zelo dobro. Vse letošnje udeležence vabimo tudi naslednje leto, vsem ostalim pa naj bo to vzpodbuda, da se nam pridružijo naslednje leto, ko bo potekal že 2. tradicionalni odbojkarski turnir.

Marko Polajnar, živohnti kozorog, Ljubljana 3

ROMAN THALER, ZVESTI VOLK, LJUBLJANA 3

ROMAN THALER, ZVESTI VOLK, LJUBLJANA 3

EU JE TU!!

Pa naj še kdo reče, da koroški skavti nismo "potopani"!

V petek 31. aprila zvečer se nas je peščica navdušenih in evropsko osveščenih skavtov s Koroške navkljub vremenu, ki bi mu "neskavti" rekli: slabo, kljubovalno podala na nočni pohod na najvišjo koroško goro.

V treh avtomobilih smo se pripeljali do Podpece in priznamo, rahlo zaskrbljeno, pogledovali v oblačno nebo. Ali bo vreme zdržalo? »Mi se pa že ne damo prestrašiti!« smo si rekli in se po "eni gasilski" podali na pot. Zaradi zanimive strmine nam je postalo kar hitro "hot out there" in oblačila so kar letela z nas. V poletni opravi smo z zmernim tempom nadaljevali pot do koče. Tam pa smo si privoščili močno zasluženo malico in deci rdečega (čaja seveda, kaj ste pa vi mislili?). S sabo smo imeli tudi našega duhovnega asistenta, ki smo ga tudi s pridom izkoristili ... Imeli smo mašo. Zatem pa smo se, kljub trenutnim željam po mehki spalki in prijetnim sanjam, s trdno voljo po dosegi vrha odpravili v mrzlo noč.

Sedaj je stvar postala zanimiva. Četica palčkov, ki se ponoči odpravljajo na delo: vsak s svojo svetilko, palicami in toplimi oblačili, si je utirala pot po južnem snegu. Vse je popestrila še gosta megla in mrzel veter, ki je bril norce iz nas. Tokrat ni bilo nikomur žal kakšnega dodatnega kilogramčka, ki nam je pomagal, da nas ni prehitro vrglo v Evropo. Tako se je naša misija na Peco vztrajno nadaljevala in vrh smo dosegli prej, kot bi gorski zajec pomigal z repom. Na vrhu smo kot vzoren evropski skavtski zborček v temo zažvrgoleli himno naše nove skupnosti. Oda radosti se je razlegala daleč v dolino.

Po dokumentiranem dosegu cilja – sliki in vpisu v planinsko knjigo – pa smo se odpravili nazaj. Vsa slava nam, kot priznanemu zborčku in dobro utečeni gorniški skupini, le ni stopila v glavo. S prizemljeno resnobnostjo smo se vračali po poti nazaj. Še sreča, da je bila navzdol, smo si mislili nekateri ... Pa vendar je tudi ta ob pogovoru in "kaladontu" minila prej, kot smo domnevali. K našim prevoznim sredstvom smo prišli v zgodnjih jutranjih urah in pot domov predremali (le tisti na zadnjih sedežih, da ne bo pomote).

Doživetje ob nočnem pohodu je tako bilo ob pričakovanju EU še večje. Pa vendar se na pot ne bi mogli odpraviti, če nas ne bi spremljali izkušeni gorski vodniki (vsako drevo je ponoči črno), zato velja iskrena zahvala še posebej njim.

Nina in Zala Smolar, Koroška 1

REGIJSKO SREČANJE PP MARIBORSKE REGIJE

Približno 70 popotnikov in popotnic mariborske regije, zadnji dan pa še nekaj več, nas je bilo zbranih od petka 14. maja do nedelje 16. maja 2004 na regijskem srečanju PP. Srečanje je potekalo v Šentjurju pri Celju, na tabornem prostoru domačega stega. Pod geslom "Kaj čakaš? Ljubi!" smo skupaj preživeli tri zanimive dni, v katerih se je zvrstilo kar nekaj dogodkov, kot naprimer nočni izziv, služenje, delavnice in koncert skupine Heart rock. Skupno druženje smo zaključili zadnji dan z obljubami, ki so bile gotovo najpomembnejši del našega srečanja za devet skavtov iz treh klanov, ki so s tem postali del velike skavtske družine. Domov smo se vrnili polni novih dogodivščin, sklenjenih prijateljstev, odločeni, da se naslednje leto zopet srečamo.

Arijana Rojko, Koroška 2

Skavt je zaljubljen ...

Filip in Janja sta bila voditelja regijskega srečanja PP 2004 v Šentjurju pri Celju. Ker je bila tema letošnjega tridnevnega srečanja "Kaj čakaš? Ljubi!", sva ju povprašala, kaj si o ljubezni mislita ter kako jo doživljata. Torej vse o ljubezni – tako ali drugače.

JANJA BRAČKO o **Sk. ime:** Ljubeča kavka o **Skavtinja je od leta:** 1999 o **Je v stegu:** Celje 2 o **Stara je:** 23 let o **Študira:** Razredni pouk 	FILIP JANŽEKOVIČ o Skavtsko ime: Ustvarjalni lev o Skavt od leta: 1995 o Je v stegu: Ptuj 1 o Star je: 21 let o Študira: Bibliotekarstvo
Kdo je dal idejo za našitek (srček, ki predstavlja ljubezen)? Jaz, ker je ljubezen nekakšna rdeča nit srečanja, ki te žene, da si se zmožen žrtvovati.	**Kdo je dal idejo za našitek?** Nisem sodeloval pri tem. Idejo je dala Janja.
Biti skavt, pomeni biti zaljubljen? Absolutno (smeh). Cel se moraš razdajati, skavti so ti pomembni, vendar moraš gledati tudi širše, podobno kot pri ostalih ljubeznih.	Biti skavt, pomeni biti zaljubljen? DA, ker je skavtstvo način življenja. Zaljubljen si v druženju z drugim.
Si bila kdaj (čisto malo ;-) zaljubljena v Filipa? Ne.	**Si bil kdaj (čisto malo :-) zaljubljen v Janjo?** Ne. Poznava se komaj od februarja.
Kaj si misliš v ljubezni med dvema skavtoma? Zdi se mi zelo v redu, če ostaneta odprta za skupnost in se ne izolirata od ostalih.	**Kaj si misliš v ljubezni med dvema skavtoma?** Odvisno je, kako se par obnaša in s tem vpliva na druge. Mislim, da je dobro, da si v skupnosti ne izkazujeta pozornosti, ker je to stvar zasebnosti.
Kako izkazuješ ljubezen do Boga? Preko drugih ljudi in v odnosih z njimi.	**Kako izkazuješ ljubezen do Boga?** Preko skavtstva. Če živiš po njegovih pravilih, lahko narediš ogromno za svoj odnos do Boga.
Kako bi opredelila razliko med zaljubljenostjo in ljubeznijo? Zaljubljenost pomeni, da si nekako zaslepljen, celo obseden s tisto osebo; zdi se ti popolna. Medtem pa je ljubezen globlji odnos, v katerem sprejemaš drugega kot celotno osebo, tudi z napakami in ti je ob tem prijetno. To vem iz izkušenj.	**Kako bi opredelil razliko med zaljubljenostjo in ljubeznijo?** Zaljubljenost je nekakšna eksplozija čustev, ki pa se sčasoma umiri in tedaj ponavadi nastopijo krize. Če jih uspeš preboleti, si na dobri poti do pravega partnerskega odnosa.

Katarina Čretnik, Mozirje 1 & Darko Herič, Maribor 1

NAPAKA

V prejšnji številki Skavtiča je bil v tabeli za taborne šole na voditeljskih straneh napačen datum TŠ VV. Pravi datum TŠ VV je 25.7. – 30.7.2004 v Davči, Za napako se vam opravičujemo.

Uredništvo Skavtiča

ROK BEČAN

Groza!? Le kako si predstavljaš lektorja? Skavt se ga ne bo ustrašil! Jaz pa itak nisem hud prešiščevalec vaših izdelkov. Po pravici povedano – služiti skušam avtorju članka in bralcu, ne pa sebi ali slovnici. Zato ti ne bom našteval najpogostejših slovničnih napak. Rečem ti le: Zaupaj si in napiši!

Rok Bečan, Vsestranski jelen, Maribor 1

TJAŠA PETKOVŠEK

KOGA oz. KAJ VSE IMAM RADA?

- svoje domače
- otroke
- iskrenost
- sprehode v naravi
- smeh
- sončna jutra
- čokolado ☺
- peko slaščic
- klepetanje

KOGA oz. ČESA NE MARAM?

- lažnih ljudi in odnosov
- pomanjkanja časa
- mrkih pogledov
- nezanimivih profesorjev
- cigaretnega dima
- čebule in česna ☺

ANA MOČNIK

Sem Ana, Bojevita Kobra, že deseto leto aktivna skavtinja v stegu Homški sončki. Če nisem zabubljena med knjige nemške slovnice ali japonske pisave, rada okrasim Skavtiča s svojimi risbicami. Očarano nad piščalmi in poezijo me lahko srečate kje v Ljubljani, med filofaksom in železniško postajo. Veliko število interesov narekuje mojemu vsakdanu hiter tempo, toda kaj bi človek brez ljubezni v svojem življenju ...

Ana Močnik, Bojevita kobra, Homec 1

ŠTEFAN ERMAN

Verjetno ste najprej opazili mojo predstavitev in s tem tudi ugotovili kaj je moje delo pri Skavtiču. Skrbim za njegovo zunanjo podobo, postavitev člankov, oblika naslovnice, skrbim da so nekatere stvari manj opazne, nekatere bolj - kot na primer ta ☺. Drugače pa se nasploh ukvarjam z multimedijo, oblikovanje različnih medijev ter uživam v vsakem športu kjer se sprošča adrenalin. Trenutno pa podiram rekord v oblikovanih številkah Skavtiiča. Prejšnjega tehničnega urednika rekord, Tomaža Kurmanška, znaša 7 številk, moja je šele druga☺

Štefan Erman, Bebava buba, Ljubljana3

MEDO, POŽEN!

Te zanima, kaj se pod tem imenom skriva? Beri naprej ... To bo skavtska kolesarska orientacija, ki bo 1. in 2. oktobra 2004 v Novem mestu.

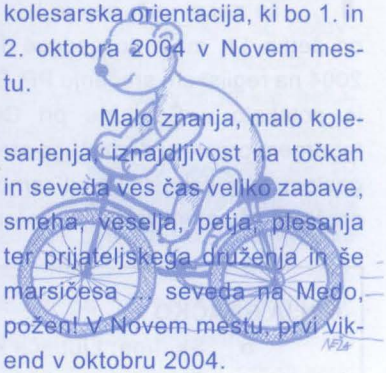

Malo znanja, malo kolesarjenja, iznajdljivost na točkah in seveda ves čas veliko zabave, smeha, veselja, petja, plesanja ter prijateljskega druženja in še marsičesa ... seveda na Medo, požen! V Novem mestu, prvi vikend v oktobru 2004.

Informacije in prijave:
http://medo-pozen.skavt.net
in email: medo-pozen@skavt.net.

NATEČAJ ZA NAJ STRIP

Vabimo te, da nam do 10. 9. 2004 pošlješ STRIP, ki ga boš narisal/a na poletnem taboru oz. med poletnimi počitnicami. Najboljše tri stripe bomo objavili v naslednjih številkah Skavtiča ter jih tudi NAGRADILI s sledečimi nagradami:

1. mesto: SKAVTSKI KLOBUK
2. mesto: GORILNIK
3. mesto: 2 KARTUŠI za gorilnik

Temo za strip si lahko prosto izberete. Edini pogoj, ki ga postavljamo, je dolžina stripa, ki ne sme presegati enega A4 lista (zaradi objave).

Strip lahko pošlješ na naslov: ZSKSS
Zrinjskega 9
1000 Ljubljana
(za Skavtič)

Kriteriji za izbor naj stripa bodo:
- duhovitost
- umetniški izgled
- zgodba

Uredništvo Skavtiča

fešta

Velik muzke za mal dnarja!

A veš, da se pripravlja ena huda skavtska fešta?
Glasba, šport in smeha polna vreča.
Zadnji vikend avgusta.

http://festa.skavt.net

BOLJE POČIT OD SMEHA KOT PA OD MAKARONOV!

Čas počitnic je končno tu! Naberite si moči za nove podvige in uživajte v vseh dogodivščinah, ki vas čakajo, predvsem pa:

NE POZABITE SE SMEJATI!

Maja Bertoncelj, Eko vidra, Domžale 1

Poletne počitnice so precej naporne. Samo dva meseca časa imaš, da lahko pozabiš vse, kar si se deset mesecev učil.

Novinar vpraša mimoidočega: "Kaj je problem današnje skupnosti: pomanjkanje znanja ali interesa?"
"Ne vem, sicer pa mi je vseeno," odgovori mimoidoči.

— Končno sem moža pripravila do tega, da si ne grize več nohtov.
— Kako ti je pa to uspelo?
— Skrila sem mu protezo.

Janezek prinese spričevalo in ga pokaže mami.
Ta ga skrbno pogleda in okara Janezka: "Sin moj, kaj bo s teboj? Spet imaš vedenje manj primerno.
Le zakaj se ne zgleduješ po očetu, ki so mu zaradi lepega vedenja že dvakrat znižali zaporno kazen. "

— V časopisu sem prebral, da v New Yorku vsako uro povozijo enega človeka.
— Ej, ta je pa res revež.

Fantek je šel prvič gledat baletno predstavo.
Zelo se je začudil, ko je videl, da vse deklice plešejo po prstih.
„Mami," je zašepetal, „zakaj pa niso vzeli večjih deklic?"

Oče pomaga sinu pri domači nalogi.
Sin reče: „Oči, ti mi pa res nisi v nobeno pomoč! Je pa lepo vedeti, da je poleg mene še nekdo, ki nič ne zna!"

Skavta se pogovarjata.
— Mlajši brat mi je strgal dve knjigi.
— Gotovo si ga krepko preklinjal.
— Skavt ne preklinja. Pretepel sem ga!

Prepričana samca se pogovarjata.
— Misliš, da v nebesih živijo moški in ženske skupaj?
— Kje pa, potem to ne bi bila več nebesa.

Mama reče očetu: "Naša Nataša pa zadnje čase neprestano klepeta po telefonu!"
Oče ji odgovori: " Se še spomniš, kako smo komaj čakali, da je rekla prvo besedo?"

— Ko boš očetu pokazal spričevalo, bo od žalosti prav gotovo dobil sive lase.
— To bo vesel, zdaj je namreč plešast.

— Ne skrbi, sinko, saj boš popravil to enko, tolaži mama sinka.
— Sem že poskusil, pa je napisana s kulijem!

Psihiater pregleduje kandidata za službo.
— Ali so v vaši družini primeri duševne bolezni?
— Da, moja sestra se lansko leto ni hotela poročiti z milijonarjem.

Policist ustavi vinjenega voznika.
— Pihajte!
— Prav rad. Kje vas pa boli?

V nebesih so se moški morali postaviti v dve vrsti.
V prvi so bili vsi tisti, ki so vse življenje ubogali svoje žene,
v drugi pa možje, katerih beseda je bila v hiši glavna.
Vendar je bil v tej vrsti samo Franček.
Sveti Peter pristopi in ga vpraša:
— Kako pa je tebi uspelo priti v to vrsto?
— Žena me je poslala!

Janzek zamudi v šolo.
— Oprostite, ker sem zamudil. Nekdo je na avtobusu izgubil 5000 SIT.
— Si pomagal iskati?
— Ne, nogo sem držal na bankovcu.

— Mama, svetuj mi, kaj naj storim z Markotom.
Še vedno leta za vsako kiklo.
— Pošlji ga na Škotsko!

KAJ JE TO????

Zjutraj ob pol osmih že na nogah
sem stala,
sem ruzak na rame dala,
pa se prot Železnikom podala.

Šele takrat sem dojela: »Oja, žurka
se začne,
noviciat naš na daleč hrib gre!«
Pa pridm do Železnikov, tam Maja,
Irma, Virant,
Veber, Mitja, Bošti, Kaplan,
prov vsi so bli že zbran,
le mojo malenkost so še čakal.
Tam Veber - ves še zaliman,
pa Virant – ves napsihiran,
Mitja – kt ponavad ves naspediran!
Pa Mitja, naš vodja, naš adut, že
tradicionalno začne:
»Ruzake v kombi,
tud drugo vso kramo not,
pa lohk gremo na pot!«
Pa se nas neki v kombi zdrena,
kdo bo kje – bla je dilema,
pa smo se pol le zmenil,
pa končn na pot krenil.
Smo se pol še pr pekarni ustavl,
mal kruha nabavl,
se spet v avto zbasal,
pa prot cilju odfurjal.
Pa se pelemo, prispemo skor do
Loke,
odpremo ene kul piškote,
kd da neb bli normaln
nane smo planil,
pa vse v hipu zaplenil.
Ko smo se piškotov najdl, že iz Ljubljane smo bli,
vsi veseli, da se kombi še tko dobr
drži.
Pa smo končn na daleč hrib prispel,
pa se kr peš do bajtice naše povzpel.
Sama pr seb sem govorila: »Ejga, to
je čist
too much for me, please god, help
meeee!
Pa čist utrujen do bajtice pridemo,
se tapru po sobah razdelimo,
pol si pa dobro južno naredimo.
Po južni vsi smo bli še za vse zagret, smo rekl:
»Dejmo eno zapet!«
Smo eno zapel, pol pa življenja
našga Bi-Pija
spoznavat začel.
Vmes prdružl so se nam še Miha,
Davor in pa Nina,
ker tud oni bi se rad mel prima.
Pol pa kaplan začne s katehezo,
kdo smo – tega zimovanja naj bi bla
tema.
Smo ga vsi zavzet poslušal,
o vseh mogočih temah razpravljal.
Prot večeru pa naš Veber kompas iz
žepa je vzel, pa prbil:
»Vas bom vsaj enket orientirat se
naučil!«
Smo se okol hiše v znanju orientacije preizkušal,
vmes kšn azimut čist preveč
»zafušal«.
Da pa še bl fino bi se mel,
smo se po snegu valat začel.
Ko pa je bla že trda noč,
ko blo je vse temno okrog
smo sklenil, da dost je skakanja
naokrog,
pa dab si lohk kj prskrbel za pod
zob.
Smo si kr zun nad ognjem hrenovke
nardil,
vmes valda kej zasmodil.
Pol pa nazaj v hišo gremo,
se za mašo prpravlat začnemo.
Eno carsko mašo naredu je kaplan,
s katero smo zaklučl dan.
Smo se pol v sobe odpravl,
se na spanje prpravl.
Pol pa ful ponižn za eno masažo
prosm,
jo končn le dobim,
pol pa spalki naproti odhitim.
Od ful mučnega dneva kuj sem
zaspala
in se v hipu v sanje podala.
In bilo je jutro, drugi dan...
Res se ni prov nobenmu dal vstat,
zato sta nas kaplan in Mitja mogla
skor s pojstle pobrat.
Pa že za začetek dneva od Mitja
dobim eno vzpodbudno
besedo:«Lučka, dj vstan, dons
bomo hodil, hodil,
šli bomo do baze dvejst,
nimaš pojma kva se bomo mel
fejst!«
Zamorjeni zajtrk prpravlat smo
začel,
dab lohk čimprej na pot odhitel.
Dolg časa smo hodil, ogromn
pregazil,
vmes clo en žulj od bulerjev sem
dobila,
»sj pot je čist kul!« sem se tolažila.
Smo po petih urah hoje nazaj pršli,
na kosilo odšli.
Pol se je pa drug folk na sneg
odpravu,
pa ne največji iglu napravu.
Ne boste verjel: jst in Miha sva se
tačas lepo učila,
da neb čez dva dni v šoli kj po nepotrebnem zabila.
Pol smo se pa večerje delat lotil,
iz palačink torto smo nardil,
tko Virandu pa kaplanu za rojstni
dan smo voščil.
Dan spet z mašo smo zaklučl,
se pol spet mal poveselil,
mal muske nabil.
Po pa kaplan prbije:« Jst bi rad
spal!«
Jst pa: »Že včer sem ti rekla, da se
tle navš naspal!«
In pol , k so tud nam pošle moči,
smo se odločil,
da tud mi bi lohk spat šli.
Smo končn le zaspal,
zjutri le s težavo vsal
in se v novi dan podal.
Kuj smo ugotovil, da tu smo zadn
dan
in da bomo mogl it dam.
Pol smo pa pospravlal, pospravlal,
pa se pol le z dolenske zbasal.
K smo se dam fural, spomine na
tabor smo obujal.
Ko smo le v Železnike nazaj prispel,
soglasn smo sklenil, da še kdaj se
bomo vrnil,
pol smo se pa le poslovil.

Za konc pa sam še to,
da v našmu noviciatu res mamo se
hudo.
Če bi nad kdo slučajn kdaj iskov,
naj vpraša za ... ponos Železnikov.

Lucija Preve, Poskočna straka, Železniki 1

Dan zemlje

Fuzbalada

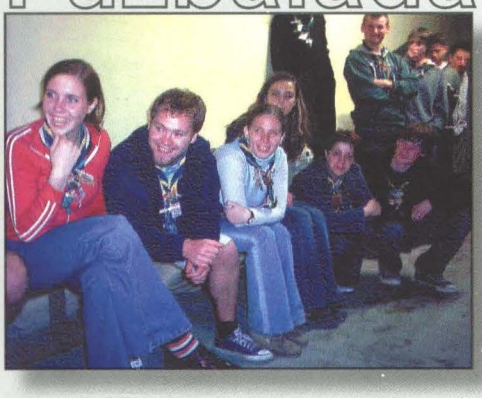

odločnost

trop za promocijo